

מדינת ישראל
משרד הממשלה

משרד

מ/19/11

מט.מ.מ.

פריאקט (ג+ל)
ישיבת הועדה - סדרה ב - פרוטוקול מיום
8/5/18
סניף ג'

מחלקה

שם תיק: ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן - פרוטוקול
מישיבות הועדה - סדרה ב - פרוטוקול מיום
מזהה פניי 9751/11-ג
מזהה פריט: 000e987
כתובת: 2-109-3-6-8 תאריך הדפסה: 11/07/2016

משרד הממשלה
ועדת חקירה

תיק מס' מ/19/11

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8/5/97

חלק א'

חברי הוועדה:

- יו"ר - שופט בדימוס - יהודה כהן.
- חברה בוועדה - שופטת בדימוס - דליה קובל
- חבר בוועדה - אלוף במילואים - דוד מימון

מיגוון שירותי פרוטוקול

- * רישום פרוטוקולים בוועידות, בוררויות, בתי משפט
- * הקלטות ופיענוח סרטים וקסטות
- * תירגומים מקצועיים בכל השפות
- * אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטכני
- * הדפסות על מחשב
- * הדפסות על לייזר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8/5/97

חברי הוועדה:

יו"ר - שופט בדימוס - יהודה כהן.
חברה בוועדה - שופטת בדימוס - דליה קובל
חבר בוועדה - אלוף במילואים - דוד מימון

היו"ר: אני פותח את הישיבה, היום ה- 8.5.97 והעדויות שנשמע עכשיו
היא של גב' רלה בן יעקב. בתיק 15/97.
והגב' רלה בן יעקב.

גב' בן יעקב: בינתיים אני אעמוד.

היו"ר: זה שמך רלה בן יעקב?

גב' בן יעקב: רלה זה שם משפחתי לפני הנישואים. שם שלי בן יעקב
אליזבט.

היו"ר: השם הפרטי זה אליזבט.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אליזבט, כן.

היו"ר: אז אני מזכיר לך גב' בן יעקב שעלייך לומר את האמת, את כל האמת ורק את האמת.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: כן, יתכן שגם השם שלך נרשם כעליזה בעברית?

גב' בן יעקב: כן, נכון. אבל עכשיו בתעודת זהות זה אליזבט.

עו"ד נחמני: אליזבט בתעודת הזהות.

גב' בן יעקב: כן, אליזבט בן יעקב.

עו"ד נחמני: כן. אני אתחיל בפרטים אישיים שלך. שנת הלידה שלך זה
 ?1923

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: כן. את עלית מבודפשט אני מבינה, נכון?

גב' בן יעקב: לא, אני באתי מאנגליה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: מאנגליה.

גב' בן יעקב: אני ילידת בודפשט.

עו"ד נחמני: אה, ילידת בודפשט אבל באת מאנגליה.
את אחות במקצועך?

גב' בן יעקב: אחות מוסמכת.

עו"ד נחמני: מוסמכת. ומתי עלית לארץ? באיזה שנה?

גב' בן יעקב: 1948.

עו"ד נחמני: ב- '48. עסקת במקצוע בחו"ל כשהיית בחו"ל, הצלחת
לעסוק בו?

גב' בן יעקב: כן אני למדת באנגליה ועבדתי שם בערך שנה וחצי.

עו"ד נחמני: כן. כלומר באת כאחות מוסמכת כבר, לא הוסמכת כאן,
אלא באת כאחות מוסמכת.

גב' בן יעקב: כן, לא באתי כאחות מוסמכת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, עכשיו יש איזה שתי תקופות שאנחנו מעוניינים לשאול אותך עליהם. התקופה הראשונה היא תקופת עבודתך בראש העין. את עבדת שם בבית התינוקות של ויצ"ו בראש העין, בין השנים את זוכרת את השנים?

גב' בן יעקב: כן, אני עבדתי שם מנובמבר 1950 עד דצמבר '51, שלוש עשרה חודשים.

עו"ד נחמני: כן ולאחר מכן את עברת לויצ"ו אם וילד בתל אביב.

גב' בן יעקב: כן, אני עבדתי שם עוד קודם.

עו"ד נחמני: עבדת שם קודם מתי?

גב' בן יעקב: אני התחלתי לעבוד בויצ"ו תל אביב בדצמבר '48,

עו"ד נחמני: עוד לפני שהתחלת לעבוד בבית התינוקות ויצ"ו בראש העין, כן.

גב' בן יעקב: בעצם בית התינוקות ויצ"ו ראש העין הוא היה מן שלוחה של ויצ"ו תל אביב.

עו"ד נחמני: שאת השתתפת בהקמתו גם? היתה לך -

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא, לא. לא השתתפתי בהקמתו. אני התבקשתי על ידי המנהלת של מוסד אם וילד תל אביב ללכת ולעבוד שם.

עו"ד נחמני: כן, אז בואי נתחיל לפי הסדר אם כך. כי לא ידענו שאת לפני כן כבר היית באם וילד. אז מ- '48 את באם וילד בויצ"ו תל אביב.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: מי היה אז מנהל, מי זו היתה המנהלת אז?

גב' בן יעקב: זאת היתה גב' אסתר קיש-עזר,

עו"ד נחמני: כן, שהיא כבר לא בחיים אני מניחה.

גב' בן יעקב: לא בחיים.

עו"ד נחמני: כן. ממתי עד מתי היא היתה שם מנהלת? זכור לך?

גב' בן יעקב: היא הקימה את המוסד הזה בתל אביב משנת '29 ועד פרישתה אני חושבת שזה היה ב- '53, 1953.

עו"ד נחמני: ואז תפס את מקומה,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני באתי לשם לעבוד ב- '48, בדצמבר '48 ועבדתי שם עד שהמוסד נסגר 1981. ובאמצע כפי שאמרתי התבקשתי ללכת לעבוד בראש העין.

עו"ד נחמני: ששלוש עשרה חודש עבדת שם.

גב' בן יעקב: שלושה עשרה חודשים.

עו"ד נחמני: עכשיו מי היה מנהל המוסד אחר הגב' קיש --

גב' בן יעקב: זה חולק, אני הייתי האחות ראשית,

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: והיה מנהל אדמניסטרציה מר שרשבסקי.

עו"ד נחמני: כשאת אומרת מנהל אדמניסטרציה, גברת קיש היתה מנהלת יותר מאשר אדמניסטרציה?

גב' בן יעקב: כן, המוסד היה קטן יותר והיא היתה אחראית, גם על הטיפול וגם על עניינים אדמיניסטרטיביים.

עו"ד נחמני: כן ואם ככה לא היה מנהל על עניינים רפואיים וטיפולים במוסד הזה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן, היה גם רופא כמובן.

עו"ד נחמני: כן, יש כאן איזה משהו שלא כל כך הבנו. עכשיו מר
 שרשבסקי בעצם היה ממונה על כל המוסד מאז שנת '53. האם
 זה נכון?

גב' בן יעקב: מבחינה אדמינסטריבית, כן.

עו"ד נחמני: למה את אומרת מבחינה אדמינסטריבית, הוא היה מנהל אם
 וילד ויצ"ו תל אביב. מישהו אמר שהוא רק מבחינה
 אדמינסטריבית היה מנהל?

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: הוא היה מנהל של אם וילד ויצ"ו תל אביב.

גב' בן יעקב: זה חולק, זה חולק.

עו"ד נחמני: מי חילק את זה? מי החליט על החלוקה?

גב' בן יעקב: זה הנהלת ויצ"ו כך היה החוזה קבלה לעבודה. אחרי
 שגב' קיש עזר פרשה ואני הייתי אחראית על העבודה
 המקצועית והיה שם גם בית ספר למטפלות, על הדרכת

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

התלמידות ומר שרשבסקי היה אחראי על הכספים,
 האדמיסטרציה, הקניות וכו'.

עו"ד נחמני: כן. אם כך את שלטת בכל הנושא המקצועי, לא
 האדמיניסטרטיבי.

גב' בן יעקב: נכון, נכון.

עו"ד נחמני: גם אדמיניסטרטיבי אני מניחה ידעת מה קורה.
 גם מבחינה אדמיניסטרטיבית ידעת מה קורה בתוך המשרד.

גב' בן יעקב: ידעתי מה קורה.

עו"ד נחמני: כן, עכשיו בשנת '48 נתחיל מאז שהתחלת. בשנת '48 מה
 בעצם היה תפקידו של ויצ"ו אם וילד תל אביב. הוא היה אני
 מבחינה ברח' המלך ג'ורג'?

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: אחר כך הוא עבר.

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: יש איזה שינוי במהות של האם וילד בגלל ההעברה, אני
 מניחה שלא, זה רק העברה -

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא חוץ הגודל, רק הגודל.

עו"ד נחמני: כן, מה קרה, בשנת, כשהוא היה במלך ג'ורג', מה היתה תפוסת המיטות שם?

גב' בן יעקב: היו בערך שמונים תינוקות כולל פגים.

עו"ד נחמני: כן וכשהוא עבר ל-

גב' בן יעקב: כשהוא עבר לדוד המלך 40 אז היו שם ביחד 200 ילדים אבל היתה מחלקת פגים הראשונה בארץ, הגדולה והיו בין ה-200 ילדים היו 50 פגים.

עו"ד נחמני: עכשיו אני מבינה מכיוון שאת כל כך הרבה שנים בעצם היית בתוך המוסד הזה, אפשר לומר כמה '48 עד -

גב' בן יעקב: שלושים ושלוש.

עו"ד נחמני: שלושים ושלוש אז את יודעת היטב מה קרה.

אני מבינה שהיו יעודים שונים לילדים שהיו בתוך מוסד של ויצ"ו, נכון?
 היו יעודים שונים, היו ילדים שהיו מלכתחילה מועמדים לאימוץ.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: נכון? ואיזה סוג של ילדים אלה היו ובאיזה שנים זה פעל ככה, או כל השנים זה פעל כך?

גב' בן יעקב: זה פעל כל השנים אבל יש לציין שכל הילדים, כולל אלה שהיו מועמדים לאימוץ ואחרים שבאו בגלל סיבה אחרת, הגיעו אך ורק דרך משרד הרווחה. זאת אומרת זה היה או על ידי שירות סוציאלי של עיריית תל אביב או משרד הרווחה. אף ילד לא התקבל למוסד לפי בקשה פרטית של הורה או איזה אדם. כולם עברו דרך, לפי בקשה של עובדת סוציאלית שהיתה קשורה עם המוסד, ממשרד הרווחה.

עו"ד נחמני: את אומרת לא משרד, אלא שירותי הרווחה.

גב' בן יעקב: שירותי הרווחה.

עו"ד נחמני: לאו דווקא משרד רווחה, כי אז לא היה משרד רווחה.

גב' בן יעקב: לא, לא, שירותי הרווחה, נכון. אז היה שירות סוציאלי של עיריית תל אביב, חלק הילדים באו מהשירות הסוציאלי של עיריית תל אביב והיה שירות סוציאלי של משרד הרווחה, הם אז ישבו ביפו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: הבנתי, כן, אבל השאלה שלי היא לא היתה איך הגיעו הילדים, זה עוד נשאל איך הגיעו ומהיכן הגיעו בדיוק, יש הרבה שאלות שיש לשאול.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: השאלה שלי היתה הפיצול של, כלומר היו ילדים שהיו מיועדים להיות לאימוץ, מיועדים לאימוץ.

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: באיזה גילאים הגיעו הילדים האלה שמיועדים לאימוץ?

גב' בן יעקב: לרוב בגיל קטן, מבית חולים. לרוב אחרי הלידה.

עו"ד נחמני: הם הגיעו אחרי הלידה מבתי חולים.

גב' בן יעקב: אחרי הלידה מבתי חולים לרוב. כן.

עו"ד נחמני: כן, עכשיו הם הגיעו עם השמות הביולוגיים שלהם?

גב' בן יעקב: לא, לא, בהחלט לא. בהתחלה הוחלט ושוב על ידי משרד הרווחה שלכולם יתנו שם אמץ ואחר כך -

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, ומשרד הסעד החליט על זה בזמנו?

גב' בן יעקב: כן, משרד הרווחה. כמה שאני זוכרת, כן.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: אז היה רשום אמץ ולילד היה תיק עם מספר.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: ויותר מאוחר זה באמת לא היה נראה להבא חדשים הזה,
 אז נתנו שם אחר אבל לא את השם הביולוגי.

עו"ד נחמני: כן. כלומר יש -

גב' בן יעקב: נתנו לילד שם אחר, גם כן לא המוסד נתן אלא הוא כבר
 הגיע מבית חולים דרך עובדת סוציאלית עם שם אחר.

עו"ד נחמני: מי החליט על שם אחר?

גב' בן יעקב: כנראה שעובדת סוציאלית, אינני יודעת.

עו"ד נחמני: כלומר הם הגיעו אליכם כבר עם שם אחר.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: עם שם אחר, שזה לא של -

עו"ד נחמני: אתם לא יכולים לדעת אם זה השם הביולוגי או לא.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: אבל יכולים להיות מקרים שגם הגיעו עם השמות
 הביולוגיים?

גב' בן יעקב: אני חושבת שלא.

עו"ד נחמני: את לא יכולה לדעת את זה.

גב' בן יעקב: אני לא יכולה לדעת, אבל אני חושבת שלא, כי כל
 העניין אימוץ זה היה מאד סודי, אנחנו לא ידענו מי
 ההורים הביולוגיים של הילד ואנחנו למעשה גם לא הכרנו את
 ההורים המאמצים.

עו"ד נחמני: אני הייתי מעוניינת לדעת, את אמרת שהיתה תקופה שכל
 ילד הגיע עם השם משפחה אמץ, כמדיניות.

גב' בן יעקב: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: ולאחר מכן היה שינוי, בין איזה שנים הגיע הילד עם השם אמץ, מתי היה השינוי?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת בדיוק. אני רק יודעת שזה היה בשנים הראשונות.

עו"ד נחמני: השנים הראשונות זה היה אמץ, עכשיו בתקופה של '48 גם זה היה? בתקופה משנת '48 זה היה הנוהל הזה?

גב' בן יעקב: ב- '48 זה היה.

עו"ד נחמני: זה היה.

גב' בן יעקב: כשבאתי לעבוד שם זה היה כן.

עו"ד נחמני: עכשיו אנחנו עיינו בתיקים של ויצ"ו, החוקר שלנו יוסי עיין בתיקים של ויצ"ו, הם ניתנו, הועברו לעיון, חלק מהם הועבר לעיון הוועדה ואנחנו גם חקרנו בנושא הזה, אנחנו ראינו גם ברשימות משנת '56 של תיקים של ויצ"ו את השם אמץ. לא רק, כלומר מארבעים, את אומרת שהתופעה הזו היתה גם ב- '48 אבל לנו יש חומר מ- '56 מאוחר יותר, שהיה השם אמץ.

גב' בן יעקב: יכול להיות, כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

כן, זה וודאי נכון, אם זה היה בתיקים.

עו"ד נחמני: כלומר, זה מרענן את הזכרון שלך, עד איזה שנה זה יכל להיות?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: למה זה חשוב כאן, מכיוון שאנחנו רוצים לברר את גורל ילדים וחשוב לדעת עד איזה שנה.

גב' בן יעקב: לא, אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: את לא זוכרת.

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת, לא.

עו"ד נחמני: בכל מקרה כאשר עיינו בתיקים האלה, החל משנות '56 ראינו שלגבי חלק מהילדים היה שם ביולוגי והוא נמחק ולמעלה רשמו אמץ. אבל אפשר לראות וללמוד את השם הביולוגי מתוך התיק.

אני מביאה את זה כעובדה כי ראינו תיקים כאלה של ויצ"ו, תיקים של ויצ"ו.

אם לרענן את הזכרון שלך, יתכן שהיו מקרים כאלה שנמחק השם הביולוגי ורשמו אמץ,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: ויתכן שאצלכם ברישומים זה נרשם אמץ, אבל, היה, היתה ניירת גם באיזה בית חולים הוא נולד וגם היה שם ביולוגי, גם ארץ מוצא של האם היולדת היה שם כלומר היו נתונים, לא שלא היו נתונים, היו נתונים.
 באפשר לומר כמעט ברוב התיקים של האמץ היו גם נתונים על המוצא הביולוגי.

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת את זה, אני זוכרת שהיה כתוב מאיזה בית חולים הילד בא, ותאריך הלידה כמובן, אבל יותר אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: מוצא האם זכור לך?

גב' בן יעקב: לא זוכרת.

עו"ד נחמני: לא זוכרת.

גב' בן יעקב: לא זוכרת.

עו"ד נחמני: אבל יתכן שמוצא האם היה. כי הגיע טופס כזה די מלא, הוא לא היה ריק אז הטופס.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: עכשיו מה בעצם כשלך ידוע מדוע הילדים האלה, השאלה אם ידוע לך או לא ידוע לך, אני מניחה, ראית כל מהיכן הגיעו, את אומרת בתי חולים. איזה בתי חולים הגיעו הילדים האלה?

גב' בן יעקב: הקריה, היה כבר בית יולדות הקריה, עד כמה שאני זוכרת.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: בית יולדות הקריה, אולי גם מבתי יולדות אחרים. זה אני לא יודעת, אני חושבת אולי מבלינסון גם.

עו"ד נחמני: כן, כלומר הם הגיעו מבתי חולים באיזור?

גב' בן יעקב: מבתי חולים איפה שהיו מחלקת יולדות.

עו"ד נחמני: יכול להיות שגם מחוץ לאיזור, או רק מהאיזור?

גב' בן יעקב: רק מאיזור תל אביב.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: רק מאיזור תל אביב.

גב' בן יעקב: איזור תל אביב, כן.

עו"ד נחמני: עכשיו יתכן גם שהגיעו גם מבתי חולים שבתוך, היו בתי חולים גם בתוך המחנות, יכול להיות שגם הגיעו משם? מחנות?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: למה לא?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: אם זה מ- '48 גם ילדו בתוך המחנות, מדוע לא?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת. אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: יתכן שכן?

גב' בן יעקב: לא. אני לא יודעת מזה. לא זכור לי מקרה כזה בשום אופן.

היו"ר: סליחה, הרי את שאלת בקשר לראש העין.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, אני חוזרת לזה. אני חוזרת, לא הנחתי את ...

היו"ר: לא כי, היא אולי לא קולטת את זה מפני ש,

עו"ד נחמני: לא, אני בראש העין, כן. עכשיו בראש העין לא רק היה
 בית תינוקות אלא גם היה בית חולים של הדסה נכון?

גב' בן יעקב: נכון כן. בית חולים לילדים.

עו"ד נחמני: בית חולים לילדים.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: האם כאשר בתקופה שעבדת מ- '50 עד '51 בראש העין
 בויצ"ו, מה בעצם היה התפקיד של ויצ"ו בתוך ראש העין
 באותה תקופה.

קיבלתם ילדים אני מבינה מבתי חולים, מהיכן עוד קיבלתם
 ילדים?

גב' בן יעקב: לרוב קיבלנו ילדים גם מבית חולים שהוא היה סמוך
 מאד לבית,

עו"ד נחמני: בתוך ראש העין עצמו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: בתוך ראש העין היה סמוך לבית תינוקות, בית החולים
 אז קיבלנו גם ילדים מבית חולים אחרי מחלה להבראה,
 קיבלנו ילדים מהמשפחות עצמם,

עו"ד נחמני: כלומר מתוך המחנות עצמם.

גב' בן יעקב: מתוך המחנה, מתוך המחנה, אם הילד היה ירוד,

עו"ד נחמני: ביוזמה של הילד או ביוזמה שלכם, מי היתה היוזמה?

גב' בן יעקב: שירות הרווחה של ראש העין.

עו"ד נחמני: שירותי הרווחה של המחניים, של ראש העין?

גב' בן יעקב: שירות הסוציאלי של ראש העין. כל ילד בא אך ורק אם
 זה היה בבית חולים או מהבית, כן, דרך עובדת סוציאלית של
 ראש העין.

עו"ד נחמני: עכשיו היה גם בית תינוקות רגיל בראש העין מחוץ לבית
 התינוקות של ויצ"ו בתקופה שאת -

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת, רק בזמני אני זוכרת רק בית תינוקות
 של ויצ"ו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: של ויצ"ו.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: אבל לפני, כלומר את עוד מ- '48 בעצם היית בויצ"ו אם
וילד בתל אביב.

גב' בן יעקב: נכון, כן.

עו"ד נחמני: בתקופה שלפני אלף תשע מאות חמישים, שלפני שפתחו
בנובמבר '50 את ויצו ראש העין. האם ידוע לך, וכלומר זה
דבר ברור,

גב' בן יעקב: לא, אותו בית תינוקות היה פתוח קודם, לפני שבאתי
לשם.

עו"ד נחמני: היה בית תינוקות. בית התינוקות של ויצ"ו היה פתוח
לפני כן?

גב' בן יעקב: לפני שבאתי לשם.

עו"ד נחמני: כן, בית תינוקות של ויצ"ו?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן, של ויצ"ו.

עו"ד נחמני: ומי עבד שם?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת, לא זוכרת.

עו"ד נחמני: אהה. הבית תינוקות של ויצ"ו בראש העין מי, איזה מתכונת של עובדים היתה, היית את, שאת היית אמנה,

גב' בן יעקב: אני הייתי אחות אחראית, אחות מוסמכת ואחר כך היו כולם מטפלות של ויצ"ו.

עו"ד נחמני: היה איזה רופא בתוך בית התינוקות?

גב' בן יעקב: וודאי, כן. אותו רופא שהוא היה מנהל בית החולים אז הוא גם היה רופא של בית התינוקות.

עו"ד נחמני: מנהל בית החולים, רופא בבית החולים הדסה בראש העין, הוא שהיה גם בבית התינוקות?

גב' בן יעקב: בבית חולים לילדים, אני לא זוכרת עכשיו אם זה שייך להדסה, אבל אני רק יודעת שהיה בית חולים לילדים.

עו"ד נחמני: לילדים. זכור לך שמות, זכורים לך שמות של רופאים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: זה הרופא היה פרופ' מנדל.

עו"ד נחמני: מנדל. הוא גם בעל בית התינוקות של ויצ"ו בראש העין.

גב' בן יעקב: כן הוא גם היה רופא של בית תינוקות.

עו"ד נחמני: הבנתי.

היו"ר: שליחה, פשוט זה במקום אולי את יודעת מדוע ויצ"ו פתחה סניף דווקא ליד מחנה ראש העין כי מתוך העדויות שהיו בפנינו, אנחנו יודעים רק על שני סניפים של ויצ"ו אחד בראש העין ואחד בצפת. האם ידוע לך מדוע בחרו לפתוח דווקא בראש העין? האם היתה דרישה מצד מישהו או שהרגשתם צורך בכך?

גב' בן יעקב: זה אינני יודעת, אבל אני רק יודעת שהיו שתי סיבות. סיבה אחת היתה כי התינוקות היו מאד ירודים ובמצב של תת תזונה. והמטרה השניה היתה להדריך את האמהות, ובאותו בית תינוקות אמהות היו באות בשעות הבוקר, עם התינוקות שלהם מהאוהל, הם גרו באוהלים אז, ואנחנו לימדנו אותם, הדרכנו אותם באיך לבשל, איך להכין אוכל לתינוקות ואיך לטפל בהם.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

היו"ר: כן ובקשר למה שאמרת עכשיו רק עוד שאלה. גם את, אני הבנתי שגם את התינוקות האלה הייתם מקבלים אך ורק דרך שירותי הסעד.

גב' בן יעקב: רק דרך שירותי הסעד.

היו"ר: זאת אומרת שאמא במחנה ראש העין שרצתה לקבל עזרה מכם בסעיף שלכם בראש העין היתה, או אתם הייתם מפנים אותה לשירותי הסעד שהם יתנו לה הפניה,

גב' בן יעקב: כן.

היו"ר: או שהיא ידעה כבר מראש שאין מה ללכת אליכם ישר והיא הלכה לשירותי הסעד וקיבלה את ההפניה.

גב' בן יעקב: לפעמים -

היו"ר: זה נכון מה שאני אומר?

גב' בן יעקב: זה נכון בהחלט, אבל גם זה לא היה מקום כל כך גדול, היה קשר יום יומי עם השירותי הסעד ועובד סוציאלי משם היה בא לבית תינוקות והוא היה מודיע לנו. ואם היא בלי אישור בכתב, אנחנו עוד היינו מפנים אותה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

היו"ר: אתם ביקשתם את שירותי הסעד?

גב' בן יעקב: אנחנו היינו מפנים אותה לשירותי הסעד שהיא חייבת להביא.

עו"ד נחמני: כן, אני יכולה להמשיך?

היו"ר: בבקשה.

עו"ד נחמני: עכשיו כך. לך זכורות שמות של, עבדת בכל זאת שנים, של מטפלות אם בראש העין ואם בויצ"ו אם וילד בתל אביב שיוכלו לעזור לוועדה בלהבין דברים, לשמוע דברים, לאמת דברים.

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת. אינני זוכרת. לא, לא זוכרת.

עו"ד נחמני: אבל עבדת כל כך הרבה שנים, את לא זוכרת אף שם של מטפלת-

גב' בן יעקב: נכון, שעבדו איתי בויצ"ו אבל לא גם בראש העין, בראש העין -

עו"ד נחמני: לא גם. אבל בראש העין שעבדת עבדו מטפלות,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני עבדתי, כן.

עו"ד נחמני: האם זכורות לך שמות של מטפלות בראש העין?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: גם לא שם פרטי?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: ובאם וילד בתל אביב אני מניחה ששמה זה היה מאד
מאורגן היה,

גב' בן יעקב: נכון, כן.

עו"ד נחמני: אנחנו נגיע חזרה לשם, אני בינתיים בראש העין, אבל
זכורים לך שמות של מטפלות, או אחיות שעבדו שם, כי אני
מניחה שזה גם היה מתכונת אחיות.

גב' בן יעקב: לא זוכרת. לא זוכרת שמות, לא.

עו"ד נחמני: לא היו לך קשרים, כל כך הרבה שנים לא היו לך קשרים,
לא ביקשו, עבדו יותר אני מניחה מחודשיים שלושה, זה מקום
עבודה, שעבדו בו הרבה אני מניחה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: תראי, היו לי קשרים אני, כן, בהחלט היו לי קשרים אבל אני לא זוכרת אחיות שהן עבדו ונשארו, אל תשכחי אנחנו היינו כולנו צעירות ואנשים התחתנו ועזבו.

עו"ד נחמני: היתה לך רשימה של, היתה שמורה איזה רשימה של מטפלות או עובדים בתוך ויצ"ו.

גב' בן יעקב: בהנהלת ויצ"ו אולי שמור כמו התיקים של הילדים, רק אני לא יודעת מה קרה עם זה. כי סגרו בשנת '81.

עו"ד נחמני: עכשיו את ב- '67 בעת החקירה של מיניקובסקי, בהלול מיניקובסקי גם יצרו איתך קשר, את זוכרת את זה נכון?

גב' בן יעקב: אני זוכרת שהם באו, כן.

עו"ד נחמני: כן. פקד בן שלום לא אומר לך משהו השם בן שלום?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: הוא גבה ממך עדות די מפורטת על תפקידך ועל האחריות שלך והוא גם עשה באישורך, בהסכמתך חיפוש באם וילד בתל אביב את זוכרת את זה? לגבי הרישומים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני זוכרת, נתנו להם את התיקים. נתתי לו גם תמונות, הוא הבטיח להחזיר לי, לא החזיר.

עו"ד נחמני: מה נתת לו? איזה תיקים נתת לו?

גב' בן יעקב: לכל ילד היה תיק, כן, לילדים בבית התינוקות בראש העין, לכל תינוק היה תיק עם השם, עם פרטים ו-

עו"ד נחמני: את מדברת על ילדים של ראש העין, לא של אם וילד.

גב' בן יעקב: על ילדים של ראש העין, לא של אם וילד.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: של ראש העין ואנחנו כשסגרנו את ראש העין את בית התינוקות בראש העין אנחנו העברנו את התיקים למוסד אם וילד בתל אביב, ככה אני זוכרת ונתנו לאותו אדם שאני לא זוכרת את שמו, נתנו לו את כל התיקים.

עו"ד נחמני: זה לא, אבל זה לא מסתדר עם זכרון דברים שיש בידי ואולי תבהירי לי, אולי נתת למישהו אחר, אני מנסה לדעת למי נתנת, כי החומר חשוב לנו.

גב' בן יעקב: אני לא יודעת למי.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: יש איזה תרשומת, זכרון דברים שביום 15 לפברואר '67 זה בהלול מיניקובסקי, זה הועדה הראשונה שישבה, ערכת חיפש במרתפי המוסד אם וילד בתל אביב, אחרי רישומים של ילדים מבית העולים ראש העין בשנים 50 - '49 זה מה שהוא חיפש.

החיפוש נערך בהסכמת האחות רלה בן יעקב ולפי הדרכתה. לא נמצאו כל רישומים בתי הילדים של מחנה ראש העין, כך הוא אומר. יש לך איזה הסבר לתרשומת כזאת? כלומר את היית נוכחת והדרכת אותו לחפש.

גב' בן יעקב: אני לא יודעת, אני ידעתי שהיו שם תיקים וכל התיקים שהיו נתנו להם.

דוד מימון: את מדברת על ראש העין.

גב' בן יעקב: על ראש העין.

דוד מימון: אבל פה מדברים על ויצ"ו תל אביב. שהוא ביקר בויצ"ו תל אביב.

גב' בן יעקב: נכון בויצ"ו תל אביב.

עו"ד נחמני: כדי לתפוס חומר של ראש העין.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

דוד מימון: של ראש העין, נכון.

גב' בן יעקב: שהוא חיפש חומר של ראש העין, כן. אני זוכרת

עו"ד נחמני: אבל את זוכרת שבשלב מסויים כן נתת תיקים? את זוכרת
 באיזה שנה זה היה? כי לנו זה חשוב לדעת, אנחנו עוקבים
 אחרי התיקים האלה.

גב' בן יעקב: את אומרת '67 אני חשבתי שזה היה '64 אבל אני לא,

עו"ד נחמני: '64?

גב' בן יעקב: אבל אני לא בטוחה.

עו"ד נחמני: את חושבת שעוד לפני כן דרשו -

גב' בן יעקב: לא הועדה הראשונה שחקרה את זה.

עו"ד נחמני: ב- '67 הועדה הראשונה, כן.

גב' בן יעקב: '67. כן. '67.

עו"ד נחמני: ואת זוכרת שכן מסרת תיקים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני זוכרת ככה אבל אולי זה בכל אופן עבר הרבה זמן.
 זה שלושים שנה, נכון?
 התמונות פה?

עו"ד נחמני: יש איזה תמונות שאם תצליחי לרענן את הזכרון ולזכור
 מטפלות או אחיות או שמות, אז אנחנו מאד נשמח. יש כאן
 שתי תמונות שאחד מהנוכחים באולם הציג בפנינו.

גב' בן יעקב: לא, לא זוכרת את אף אחד מהמטפלות. לא,

עו"ד נחמני: גם לא אלה? גם לא המטפלות האלה?

גב' בן יעקב: לא, את זה, התמונה הזאתי אני לא, זה היה נראה ככה
 בבית התינוקות ה... כן.

עו"ד נחמני: זה בית התינוקות של ראש העין התמונה הגדולה?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת, אני לא בטוחה. היה ה... כן.

עו"ד נחמני: אהה, שאת אומרת היה נראה ככה, זה נראה לך שזה ראש
 העין לא אם וילד.

גב' בן יעקב: אולי, אולי. כן, זה, זה בטח לא אם וילד בגלל
 הכיסויים על המיטות.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, אז זה נראה לך שיכול להיות שזה ראש העין.
 כן. היא אומרת שהיא לא זוכרת. יש כאן עוד תמונות נוספות
 השאלה אם זה מזכיר לך משהו מאנשים שעבדו שם?

גב' בן יעקב: לא. לא.

עו"ד נחמני: גם התמונות האלה לא מזכירות לך?

גב' בן יעקב: לא. לא.

עו"ד נחמני: בואי נעבור האלה. עכשיו כך, כשאת אומרת שעבדת בראש
 העין הגיעו תינוקות גם מהישוב עצמו מהמחנה. וגם מבתי
 חולים, גם מבית החולים שבסמוך, שאת לא יודעת את השם
 שלו, כן.

גב' בן יעקב: רק מבית חולים של ראש העין.

עו"ד נחמני: רק לא, אבל אמרת שגם היו הפניות, מהמחנה עצמו.

גב' בן יעקב: מהמחנה, כן לא ממקום אחר.

עו"ד נחמני: מהמחנה עצמו. התינוקות האלה גם ישנו שם, נכון? זה
 היה מעון. זה היה במתכונת מעון? בית התינוקות שם?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא, גם ישנו היו ארבעים תינוקות מקסימום, אם זה היה תפוסה מלאה וגם ישנו.

עו"ד נחמני: גם ישנו שם.

גב' בן יעקב: כן, ישנו שם, כן.

עו"ד נחמני: כן. עכשיו היו תינוקות שהגיעו מבית החולים שם ללא שההורים שלהם אותרו, גם היו מקרים כאלה, שהם הוצאו מבית החולים כי ההורים לא אותרו, שהם היו בריאים כבר ולא היה איפה לשים אותם והעבירו אותם אליכם.

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת את זה.

עו"ד נחמני: כי פרופ' מנדל שהעיד כאן, העיד על מצבים כאלה, הוא אמר שבעצם המטרה לפתוח את בית התינוקות היתה שהיתה כמות רצינית של ילדים שלא ידעו לאן להפנות אותם כי לא יכלו לאתר את ההורים שלהם וחלק מהם גם עבר אליכם.

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת את זה.

עו"ד נחמני: לא זוכרת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: היו אבל ילדים שלא היתה כתובת של הורים לגביהם בראש העין?

גב' בן יעקב: עד כמה שידוע לי לכולם היה כתובת. רק עם הכתובות היתה בעיה, כי זה היה מחנה אוהלים והשמות חזרו היו אותם השמות, אז היתה בעיה גדולה לאתר את ההורים.

עו"ד נחמני: כלומר, אני רוצה פשוט להבין, הם הגיעו לבית התינוקות כילדים עם זהות, נכון? היה להם שם.

גב' בן יעקב: עם שם, כן, עם שם.

עו"ד נחמני: כולם היה שם?

גב' בן יעקב: עד כמה שאני זוכרת כן.

דוד מימון: איך היה השם? על הגוף או על הבגד? על היד?

עו"ד נחמני: כן באיזה צורה?

גב' בן יעקב: אה לא, עם תיק, עם -

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כרטיס? כרטיס או תיק?

גב' בן יעקב: עם מכתב, עם מכתב הפניה ככה אני זוכרת.

דוד מימון: אבל על הילד עצמו?

גב' בן יעקב: לא,

דוד מימון: היה סימן?

גב' בן יעקב: לא אני לא זוכרת שהיה לילד עצמו.

עו"ד נחמני: לילד עצמו לא היה סימנים.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: גם לא מבית החולים? לא היה סימן על הילד? שום תווית, שום דבר.

גב' בן יעקב: לא. לא זוכרת.

עו"ד נחמני: והתיק הגיע עם הילד? ועם ליווי של מישהו? מי הביא אותו פיזית.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: וודאי כן, אם זה היה מבית חולים אז יתכן ואחות
 הביאה אותו והרבה פעמים הורים הביאו.

עו"ד נחמני: כן. בעצם מסלול בעצם עבור התינוקות, את אומרת שאחות
 הביאה את הילד. אתם יצרת קשר ביוזמתכם עם ההורים של
 הילד? או שציפיתם שההורים יבואו ויתעניינו.

גב' בן יעקב: אנחנו ציפינו שיבואו לבקר. ציפינו שיבואו לבקר.

עו"ד נחמני: כלומר יוזמה מצידכם לא היתה.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: לא היתה.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: והיו מקרים אני מבינה שהורים לא באו לבקר.

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: מה קרה עם המקרים האלה? כמה מקרים כאלה היו בכמויות
 של ארבעים מתוך את אומרת, פחות או יותר מבין במשך שלוש
 עשרה חודש, מה כמות הילדים פחות או יותר לפי אחוזים

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

אולי אם קל לספר, שלא באו ההורים לבקר אותם בבית
 התינוקות.

גב' בן יעקב: לרוב באו, כן. אבל היו כמה שלא באו. איזה אחוז אני
 לא זוכרת עכשיו בדיוק, מעט.

עו"ד נחמני: כן. מה עשיתם במקרים האלה?

גב' בן יעקב: אנחנו כן היינו הולכים, מנסים למצוא את ההורים ולא
 תמיד הצלחנו.

עו"ד נחמני: כן, במקרה ולא הצלחתם מה היתה הפרוצדורה לגבי
 הילדים האלה?

גב' בן יעקב: אנחנו פונים לעובדת סוצאלית.

עו"ד נחמני: עכשיו את אומרת שפונים לעובד סוציאלי, של מה? של
 הסוכנות, של מה, איזה סוג של עובד סוציאלי הוא היה?

גב' בן יעקב: של משרד הרווחה בראש העין.

עו"ד נחמני: לא הסוכנות באותו שלב במחנה?

גב' בן יעקב: לא, כמה שאני זוכרת לא משרד הרווחה בראש העין.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: של משרד הסעד.

גב' בן יעקב: משרד הסעד זה היה אז כן.

עו"ד נחמני: זה היה עובד סוציאלי קבוע בראש העין שטיפל במקרים במקרים כאלה? או שבכל מיני מקרים, היה ספציפית ל--

גב' בן יעקב: לא, לא היה אחד ספציפי, הם טיפלו כנראה בכל הבעיות.

עו"ד נחמני: הבנתי, עכשיו הילד המשיך להיות אצלכם והעברתם את שמו לעובד הסוציאלי, כך אני מבינה. לא העברתם את הילד.

גב' בן יעקב: אבל זה לא בדיוק כך, כי את הילד קיבלנו בהתחלה דרך עובדת סוציאלית, אז השם שלו היה רשום אצלם, הם ידעו הם הגיעו, כן.

עו"ד נחמני: הבנתי, אבל הודעתם, הודעתם לעובדת סוצאלית.

גב' בן יעקב: אנחנו כל בעיה שהיתה, אם לא מצאנו הורים או כל בעיה שהיתה, כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, מה קרה הלאה, אבל הודעתם לשירות הסוציאלי שהורה הילד לא מבקר, לא יודעים מה לעשות עם הילד, מה קרה הלאה עם הילד הזה?

גב' בן יעקב: אה בהמשך אז קודם כל אני רוצה להגיד שחלק מהתינוקות שהיו בבית התינוקות הם גם חלו, היו כבר חולים שבאו וחלו ואנחנו העברנו אותם לבית החולים מבית התינוקות. גם העברנו ילדים מבית החולים כמובן עם הפרטים, עם השם. וכשהילד הבריא -

עו"ד נחמני: כן, ותמיד זה היה בית החולים במקום?

גב' בן יעקב: בבקשה?

עו"ד נחמני: תמיד זה היה בית החולים במקום או גם מחוץ למקום?

גב' בן יעקב: זה היה בדרך כלל תמיד בית החולים במקום, רק אני יודעת שבית חולים במקום לפעמים, כי היו מחלות מדבקות, היה שם גם שיתוק ילדים.
 אז העבירו ילדים לבית חולים למחלות מדבקות.

עו"ד נחמני: הבנתי.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אבל אנחנו העברנו ילד תמיד עם הכרטיס, עם השם עם הפרטים, עם כל מה שהיה, והרבה פעמים הילד כשהוא הבריא מבית החולים הוא חזר אלינו.

עו"ד נחמני: כן. היו מקרים שהוא לא חזר אליכם. ואתם לא יודעים איפה הוא התגלגל הלאה.

גב' בן יעקב: היו מקרים שאנחנו יודעים שהעבירו אותם לפרדס כץ, לבית חולים למחלות מדבקות ואני יודעת על מקרים ספורים שילדים נפטרו בבית חולים בראש העין.

עו"ד נחמני: כן, השאלה היא מבחינה של שיטה, האם ידעתם על גורל הילדים לאחר שיצאו מכם? או שברגע שהוצאתם אותם מחזקתכם לא ידעתם יותר, זאת השאלה.

גב' בן יעקב: אם העברנו לבית חולים ידענו שהוא בבית חולים, כן, אבל יותר לא.

עו"ד נחמני: אבל הלאה מה קרה, לא ידעתם.

גב' בן יעקב: לא, לא, יותר לא.

עו"ד נחמני: כלומר לאותו מקום שהעברתם הוא היה אחראי על הילד.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: הוא היה אחראי, כן.

עו"ד נחמני: הבנתי. כלומר לא היה לכם מעקב, כמוסד של ויצ"ו.

גב' בן יעקב: לא, לא היה מעקב.

עו"ד נחמני: במקביל הודעתם לרשויות הסעד שהילד עבר?

גב' בן יעקב: בהחלט. בהחלט, על כל תנועה הודענו לרשויות הסעד.

עו"ד נחמני: כן. עכשיו אנחנו נחזור שוב, את אומרת שהיו ילדים שעברו לבית החולים, חזרו מבית החולים, עברו הלאה. הילדים האלה שנשארו אצלכם ללא כתובת של הורים, לא של כתובת אני מדברת שהורים לא התעיינו בהם. מה עשיתם איתם? נחזור לשאלה הזאת.

גב' בן יעקב: הם נשארו בבית התינוקות.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: ואנחנו פנינו עוד פעם למשרד הסעד לשירותי הסעד ופנינו והודענו להם שההורים לא באים לבקר, אנחנו לא יכולים לאתר את ההורים, אין כל קשר עם המשפחה וביקשנו מהם לפעול.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מביין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: והם וודאי פעלו וניסו למצוא את ההורים, והיו מקרים שלא מצאו את ההורים, אמנם מעט מאד כי אני זוכרת שכשגרנו את בית התינוקות זה היה ב-

עו"ד נחמני: נובמבר '51.

גב' בן יעקב: אצלי כתוב דצמבר '51.

עו"ד נחמני: דצמבר '51, כן.

גב' בן יעקב: כשגרנו שם את הבית התינוקות אז בלבד ארבע ילדים אנחנו החזרנו את כל הילדים למשפחות, להורים.

עו"ד נחמני: מלבד ארבעה ילדים, כן.

גב' בן יעקב: מלבד ארבע ילדים, כן.

עו"ד נחמני: אבל היה גם תהליך בתוך שלוש עשרה החודשים האלה גם מלבד הארבעה ילדים שנשארו. כי אם את מודיעה על ילד שנשאר בחזקתכם ללא שהורה מתעניין בו, ואני מניחה שלא הודעת אחרי שלוש עשרה חודש, הודעת אחרי זמן סביר.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא, לא, כן, כן.

עו"ד נחמני: כי אז התחילו לטפל בעניינינו, ואני מניחה שהיו מקרים שהם הוצאו מחזקתכם לאימוץ זה לא סוד.

גב' בן יעקב: לא מראש העין, אני לא זוכרת. כי זה היה תהליך -

עו"ד נחמני: לאומנה, למשפחות?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת גם לאומנה, כי זה היה, אני לא זוכרת את זה. אבל כי זה היה בזמנו תהליך די ארוך, הרי הודענו שהורים לא באים, אז מחכים קצת ואחר כך מחפשים אותם ואם הם לא מופיעים צריכים, פנינו כמובן שמשדד הסעד הם אחר כך התחילו לטפל בענייניי אימוץ ואני יודעת שיש, היו מודעות בעיתונים וחיפשו את ההורים ועד שפונים לבית משפט ומקבלים רשות, אני חושבת שזה לקח די הרבה זמן. אני לא זוכרת.

דוד מימון: כן, את אמרת שנשארו ארבעה ילדים, כשגרתם בדצמבר.

גב' בן יעקב: ארבעה, כשגרתם נשארו ארבעה ילדים.

דוד מימון: מה עשו איתם?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אנחנו לקחנו אותם לתל אביב, לבית תינוקות של ויצ"ו בתל אביב.

דוד מימון: ומה אחר כך?

גב' בן יעקב: ואני לא יודעת בדיוק מה קרה לארבעה האלה, אבל אני רק יכולה לחזור על זה שבמידה ולא מצאו את ההורים שעוד פעם, כל הזמן היינו בקשר עם העובדים סוציאליים אז יתכן וילדים האלה אחר כך נמסרו לאימוץ בדרכים המקובלות, דרך בית המשפט.

עו"ד נחמני: תראי, לפחות בפני הוועדה זו, לפחות אני אומרת כי יתכן שידוע לנו מתוך רישומים שאני כבר אציג בפנייך שהיו יותר ממקרה אחד, שבתוך היות הילדים, לא בעת סגירת בית התינוקות, אלא בתהליך שהוא היה פתוח במסגרת היותו בית התינוקות פתוח, הגיעו אנשים לאמץ ילדים. אחת מהן היתה, העידה כאן בפני הוועדה, אם מאמצת בשם מאריקה אליהו, שהיא העידה כאן בפני הוועדה בצורה מאד ברורה, שבתקופה הרלוונטית 1951 היא נשלחה על ידי ד"ר רחמימוב לבית התינוקות שם.

אמרו לה בצורה ברורה יש ילדה שהיא ללא הורים, את יכולה לקחת אותה, היא לקחה אותה אליה ולאחר מכן בשלבים יותר מאוחרים, כלומר היא לקחה כביכול כבית אמנה, בית שהיא יכולה לטפל בילדה ובשלבים יותר מאוחרים היא עברה הליכי

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

אימוץ, לא מייד, אבל בשלבים יותר מאוחרים.
 וזה סיפור שאמא מאמצת באה וסיפרה כאן בצורה גלויה,
 פתוחה עם שמות של אנשים ששלחו אותה ד"ר רחמימוב,

כ.ה. קובל: הוא לא שלח אותה ישירות אבל באמצעותו. הוא לא שלח
 אותה ישירות.

עו"ד נחמני: כן, הוא באמצעותו, כלומר, באמצעותו. שהיא מסרה שד"ר
 רחמימוב שלח אותה, כאשר היא באה לבית התינוקות היא אמרה
 ד"ר רחמימוב שלח אותי כדי לקחת ילדה, היא לא ידעה איזה
 ילדה, אמרו לה הנה הילדה מוכנה,

כ.ה. קובל: שם ידעו באיזה ילדה מדובר.

עו"ד נחמני: ידעו בצורה וודאית שהילדה הזו צריכים לקחת אותה
 לאותה אם.

זה בשנים בעצם שאת היית שם בבית התינוקות בראש העין.
 ורציתי לרענן את הזכרון שלך אולי את זוכרת את המקרה
 הזה?

גב' בן יעקב: אני לא פגשתי אותה ואני לא יודעת מזה ואני לא נתתי
 אף פעם לאם מאמצת ילד רק באמצעות עובדת סוציאלית.
 אימוץ היה דבר סודי ולא היה לנו כל קשר עם ההורים
 המאמצים, אמנם עובדת סוציאלית היתה מביאה את ההורה

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

המאמץ למוסד, למוסד והיה עושה הכרות עם הילד והיה אחר
 כך בנוכחותם מודיע לנו שההורים האלה צריכים לקבל את
 הילד ואך ורק בנוכחות עובדת סוציאלית.
 אני לא פגשתי גברת כזאת ולא ידוע לי.

עו"ד נחמני: תראי, יכול להיות שד"ר רחמימוב דאג לכך שעובד
 סוציאלי יאשר את זה אני לא יודעת, כי היא מספרת שעובד
 סוציאלי בא לביתה לאחר מכן.

גב' בן יעקב: לא יודעת.

עו"ד נחמני: אבל השאלה אם זכור לך. כי את אומרת שלא זכורים לך
 מקרים שאימצו כשהיית בראש העין.

גב' בן יעקב: לא, לא, לא זוכרת, אפילו מקרה אחד.

עו"ד נחמני: זה מקרה קלאסי שאימצו בתוך ראש העין.

גב' בן יעקב: אפילו מקרה אחד אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: אבל את אומרת בעצמך שאם פקיד סעד או שירות הסוציאלי
 איפשר למשפחה לבוא לראות ילד זה גם היה בראש העין אני
 מניחה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת שמסרנו לאימוץ מראש העין, אני לא זוכרת. אני זוכרת רק כשלא באו ההורים לבקר זמן מסויים, שהודענו לעובדת סוציאלית.

עו"ד נחמני: הבנתי, הודעתם, אבל בוא נגיד שלוש-עשרה חודש זה תקופה ארוכה. היו ילדים ואת אומרת לא ילד אחד או שניים היו יותר. שבכל זאת ההורים לא התעניינו, הם לא נשאר עד הסוף שלוש-עשרה חודש שם.

גב' בן יעקב: את טועה. כי זה פרוצדורה מאד ארוכה עם האימוץ וזה לקח בזמנו הרבה יותר זמן, עד שחיפשו את ההורים ועד שהודיעו בעיתון ועד שפנו לבית משפט לקבל רשות.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: גם עכשיו זה לוקח הרבה זמן אבל אז עוד יותר.

עו"ד נחמני: אבל ילדים בהליך, ילדים בהליכי אימוץ בתוך שלוש-עשרה החודש האלה, את זוכרת שהיו, בהליכים, לא הוצאו אולי אבל בהליכים היו.

גב' בן יעקב: בהליכים יתכן והיו, כי אנחנו פנינו לשירותי הסעד.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: פניתם, את זוכרת פחות או יותר מספר ילדים, ארבעה נשארו בסוף, לא אותם ארבעה בלבד היו, כי הנה יש לנו דוגמא של ילדה שהוצאה שלא ידעת שהוצאה משם. אבל אני מניחה ש-

גב' בן יעקב: לא, לא, אני לא, לא פגשתי ואני לא יודעת, לא בזמן שאני הייתי שם בכל אופן.

עו"ד נחמני: אבל יתכן שהיא נלקחה שלא בידיעתך?

גב' בן יעקב: בזמן שאני הייתי שם אני לא מתארת לי, אבל -

עו"ד נחמני: ד"ר רחמימוב מוכר לך? רחמימוב?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: לא.

גב' בן יעקב: לא מכירה אותו. לא. לא יודעת מי זה.

עו"ד נחמני: הוא היה גם רופא בבית החולים, זה אומר לך משהו?

גב' בן יעקב: לא, אני לא זוכרת, אני רק זוכרת פרופ' מנדל ואני לא זוכרת אחרים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: את ד"ר אלייקים זכור לך?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: ברוך כהן מוכר לך?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: רק ד"ר מנדל זכור לך בלבד?

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: אבל היו רופאים נוספים שם.

גב' בן יעקב: אני חושבת שהיו אבל -

עו"ד נחמני: לא, לא זכורים לך השמות שלהם?

גב' בן יעקב: לא, לא זכור לי.

עו"ד נחמני: ד"ר טצנר אומר לך משהו?

גב' בן יעקב: כן, הוא היה רופא ילדים של ויצ"ו תל אביב.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: לא, אבל לא, הוא מוכר לך מראש העין או מויצ"ו תל אביב?

גב' בן יעקב: רק מתל אביב, הוא לא היה בראש העין.

עו"ד נחמני: מאם וילד בתל אביב.

גב' בן יעקב: הוא לא היה בראש העין.

עו"ד נחמני: רגע, אז אני אגיע לאם וילד, לא הגעתי עוד לאם וילד רק רגע.

עכשיו ככה, אם כך את אומרת שכארבעה ילדים בלבד בסוף נשארו ללא הורים והם הועברו לאם וילד בתל אביב. זה קצת נוגד דברים שאמרת גם בהודעה שלך שנגבתה במשטרה, וגם בכתבה שהעיתוני יגאל משיח כתב וראיין אותך.

גב' בן יעקב: נכון, הוא כתב דברים לא נכונים.

עו"ד נחמני: אבל, בסדר. אבל בוא נלך קודם כל למקור יותר ישן ויותר טרי ויותר שאת זוכרת טוב, בשנת '67, פברואר '67 ומה את אומרת כאן בנושא של העברת הילדים לאם וילד. כי את אומרת שרק ארבעה ילדים עברו בכל התקופה של שלושה-עשר חודש. כך את אומרת בעצם.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כסגרנו אני זוכרת, כך אני זוכרת שאנחנו -

עו"ד נחמני: כי את אומרת, אבל יתכן שילדים נוספים גם הועברו
 לפני זה? שהורים לא נמצאו לאם וילד בתל אביב?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת.

דוד מימון: או דרך בתי החולים, שנשלחו כן.

עו"ד נחמני: כן, כלומר שאת יודעת עליהם?

גב' בן יעקב: לא, אני לא יודעת עליהם, לא, לא יודעת, לא.

עו"ד נחמני: כן.

היו"ר: האם היתה איזה בעיה של תשלום אחזקת הילדים?

גב' בן יעקב: לא, לא היתה בעיה מכיוון שחלק מההוצאות שולמו על
 ידי שירותי הסעד. והשאר שולם על ידי ויצ"ו זה היה מוסד
 של ויצ"ו.

היו"ר: זאת אומרת שבעד הילדים שהיו בויצו ראש העין חלק שולם על
 ידי שירותי הסעד.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן.

היו"ר: וחלק על ידי ויצ"ו המרכזית?

גב' בן יעקב: כן. כן.

היו"ר: זאת אומרת היתה התחשבות בין ראש העין וויצו המרכזי?

גב' בן יעקב: כן, זה כל השנים היה ככה, כי למעשה חשבו את ראש העין כשלוחה של ויצו בתל אביב וכל השנים היה הסידור הזה שבערך ארבעים אחוז כיסו השירותי הסעד ושישים אחוז כיסוי ויצו, ויצו עולמי.

היו"ר: ויצו העולמית עשתה את זה מתוך חובה,

גב' בן יעקב: זה היה אחד המפעלים שלהם.

היו"ר: חובה ציבורית כאילו, הם היו -

גב' בן יעקב: כן, אגב המוסד -

היו"ר: היו מוכנים לתרום סכומים כאלה כמו שישים אחוז מאחזקת הילדים, מכספי ויצו?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן, את הכסף תרמו הנשים הציוניות מדרום אפריקה זה היה הפרוייקט שלהם.

עו"ד נחמני: תראי אני, אני מחזיקה ביד את הכתבה שרואינת בה על ידי יגאל משיח, היא כתבה מפברואר '96, זכורה לך הכתבה הזו, אני מניחה שקראת אותה.

גב' בן יעקב: כן, קראתי.

עו"ד נחמני: וכאן נשאלת שאלה ברורה בעניין הזה ואת משיבה, את אומרת "מאיתנו לא הלכו ילדים לאימוץ ולא נגנבו, אבל במקרה שהורים נעלמו ולא היה למי להחזיר את הילד, היתה נכנסת לתמונה העובדת הסוציאלית, ומעמידה את הילד לאימוץ". עד כאן זה נכון.

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: "העובדת הסוציאלית היתה מעבירה ילדים לאימוץ ממעון הילדים של ויצו בראש העין"? הוא שואל אותך. ואת אומרת: "אם לא נמצאו ההורים".

"כמה זמן היית אחות"? את אומרת: "וכשלא נמצאו ההורים נכנסה לתמונה העובדת הסוציאלית והילד נמסר לאימוץ" את אומרת: "כן". וזה חוזר אחר כך עוד בווראציות שונות

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

בהמשך הראיון שלך.
 כלומר ברור מתוך הראיון שלך כאן שבצורה שוטפת, לא
 כשסגרו את המוסד נשארו ארבעה ילדים אלא שבצורה שוטפת
 כאשר הורה, אולי זה גם הגיוני לא להחזיק ילד שלוש-עשרה
 חודש בתוך מעון שהורים לא נמצאים.
 שעברו ילדים מויצו לאם וילד בתל אביב.

דוד מימון: מויצו ראש העין.

עו"ד נחמני: מויצו ראש העין, כן.

גב' בן יעקב: אה מויצו ראש העין לאם וילד.

עו"ד נחמני: כן, בצורה שוטפת לא בצורה שנסגר המקום ונשארו ארבעה
 ילדים.

גב' בן יעקב: אני,

עו"ד נחמני: כלומר בצורה שוטפת וכך את משיבה גם בכתבה, וכך גם
 אני מניחה שהגיון הדברים אומר, השאלה אם מדוע

גב' בן יעקב: תראי, יכול להיות שזה קרה אני לא זוכרת את זה אבל.
 אבל מבחינה הגיונית יתכן ושהיה ילד בראש העין בבית
 התינוקות שהוא כבר היה מועמד לאימוץ, כבר טיפלו בכל

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

תהליכי האימוץ, יתכן שלפני, עוד פעם לפי הודעה של עובדת סוציאלית ולא לפי רצון הפרטי שלנו, כן. את הילד העבירו לויצו תל אביב במידה והיה שם במקום. כי אנחנו לא, אנחנו בעצם כל הזמן אני אומרת שראש העין היה שלוחה, כאילו שלוחה של ויצו תל אביב.

עו"ד נחמני: ברור שזה היה שלוחה, אבל זה שלוחה של מקום מאד רלוונטי כי שמה באמת יש מטפלים בתינוקות של אנשים שעוברים, נמצאים במעבר, לא נמצאים, עוברים מהמקום, עוזבים את המקום, לא מוצאים את הילדים, וזה היה המוקד של העניין.

גב' בן יעקב: אני מצטערת, פרטים אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: פרטים את לא זוכרת.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: עכשיו אגיד לך מדוע זה הגיוני כי לא ייתכן שבשביל ארבעה ילדים שהועברו מראש העין שסגרו את המקום אתם פתחתם תיקים.

הלא דיברת, כאשר דיברת עם החוקר וגם כאן, את אמרת שהיו תיקים באם וילד בתל אביב של ילדים שהועברו מראש העין, נכון?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

אז זה לא יתכן שכשאת מדברת על תיקים היו רק ארבעה תיקים. אני מניחה שהיו יותר מארבעה והיו, היה תהליך של, כי היית, את אמרת שהעברת תיקים ולא, זה לא רק ארבעה, אותם ארבעה תיקים שעברו.

גב' בן יעקב: אני זוכרת שהעברנו את התיקים מראש העין, ואני יודעת שבראש העין לכל ילד היה תיק. זה אני יודעת.

עו"ד נחמני: עכשיו כשאת מדברת על תיקים של ראש העין שנמצאו באם וילד בתל אביב, את מדברת על מכלול כל הילדים שטיפלתם ולא רק אלה שעברו לאימוץ, נכון?

גב' בן יעקב: נכון, נכון.

עו"ד נחמני: על כל הילדים שטיפלתם.

עזבנו את ראש העין, נעבור לאם וילד בתל אביב. עכשיו אם וילד, את במקביל לזה שעבדת בראש העין המשך לעבוד גם בויצו תל אביב?

גב' בן יעקב: אני המשכתי -

עו"ד נחמני: או שהיתה הפסקה וחזרת?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: היתה הפסקה אני הייתי פעמיים בחופש לידה. בשנה '52 ובשנה '53 ולמעשה אפשר להגיד שהרבה מאד לא עבדתי משנה '52 עד '55 עבדתי רק חלקית, בשעות ולא הייתי בתפקיד אחראית.

עו"ד נחמני: כן, אבל משנת '48 עבדת במקביל כל הזמן, עבדת באם וילד ויצו תל אביב, אחר כך ב-'51, '50 עברת לראש העין אבל עבדת באותה תקופה גם באם וילד בתל אביב?

גב' בן יעקב: לא. כשעבדתי בראש העין?

עו"ד נחמני: לא עבדת במקביל?

גב' בן יעקב: לא, רק בערך בחודשיים האחרונים לפני שסגרנו, חודשיים שלושה האחרונים לפני שסגרנו את ראש העין, אני כבר חזרתי לעבוד בויצו תל אביב, כי אני גם הייתי בהריון והייתי נוסעת רק לפעמים לראש העין בכדי לראות מה קורה שם.

עו"ד נחמני: אה בחודשיים האחרונים של,

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: של שנת '51?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: של, כן, זה היה נובמבר, דצמבר '51 ככה זכור, כן.

עו"ד נחמני: את אומרת שיותר היית באם וילד מאשר,

גב' בן יעקב: כן. הייתי יותר באם וילד ומידי, נגיד פעם בשבוע שבועיים הייתי נוסעת לראש העין.

עו"ד נחמני: כן, עכשיו, בסדר. עכשיו אז בתקופה הזאת שעבדת בראש העין מישהו מילא את מקומך באם וילד בויצו תל אביב?

גב' בן יעקב: שם היתה המנהלת, גברת קיש-עזר.

עו"ד נחמני: והיא היתה לבד? הלוא את תפסת מקום -

גב' בן יעקב: לא, היו שם, היה שם צוות עובדים.

עו"ד נחמני: עכשיו, ואת לא זוכרת אף צוות עובדים, מישהי שמילאה את מקומך בזמן שעברת לראש העין, מישהו שעבדה איתך כתף אל כתף, את לא זוכרת שום שם?

גב' בן יעקב: אני זוכרת שמות, יש כאלה שעבדו שמה במחלקת פגים, מחלקת תינוקות,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: אז אולי -

גב' בן יעקב: אני גם זוכרת שמות של האחיות שהחליפו אותה, הם לא בחיים, כמו גברת קיש-עזר, אז אני יודעת שיש גם כאלה -

עו"ד נחמני: יש לך איזה חשש למסור שמות של אחיות או מטפלות?

גב' בן יעקב: לא, אין לי חשש, אבל אני לא זוכרת מישהו, כן, שהיה קשור בכלל עם ראש העין. כן.

עו"ד נחמני: מה זאת אומרת קשור?

לא עזבי את ראש העין, מישהו שעבד באם וילד ויצו תל אביב, תקופה ארוכה שאת יכולה לזכור את השם שלו, אחות? מטפלת?

גב' בן יעקב: תקופה ארוכה, לא היתה שם מזכירה שעבדה איתי, שהיא היתה מטפלת בתיקים, לצערי היא איננה, ואחיות, אחיות ותיקות, כן.

עו"ד נחמני: אלה שבחיים אנחנו מתכוונים יש מישהו שבחיים? שאת יכולה,

גב' בן יעקב: היינו לרוב תלמידות, כן, ותלמידות צעירות. לא אין לי חשש, אני לא.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: ובכירות, אחות בכירה בזמן שאת לא היית שם, לא היתה במקומך?

גב' בן יעקב: היתה גב' קיש.

עו"ד נחמני: קיש בלבד.

גב' בן יעקב: כן.

דוד מימון: את החלפת אותה ב- '53?

גב' בן יעקב: לא. אני החלפתי אותה ב- '55.

עו"ד נחמני: עכשיו כך באם וילד בתל אביב אנחנו חוזרים חזרה לשם.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: פגים את אומרת עם המילה 'אמץ', נכון? 'אמץ'. שהם היו מכוונים ל, היה מחלקת פגים, מחלגת ה-

גב' בן יעקב: היה מחלקת פגים.

עו"ד נחמני: כולם היו מיועדים לאימוץ במחלקת הפגים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא,

עו"ד נחמני: לא.

גב' בן יעקב: בכלל זה משהו אחר, הם היו של הורים. כן, פגים, תינוקות שנולדו טרם זמנם והיו זקוקים לטיפול באינקובטור, באו אך ורק כי הם היו זקוקים לטיפול.

עו"ד נחמני: הבנתי. או בואי נפרט אם כך, בואי נפרט איזה סוג של ילדים, גילאים ואיזה סוג של ילדים הגיעו לאם וילד ויצו תל אביב.

גב' בן יעקב: ברח' קינג ג'ורג' את רוצה לדעת, ברח' המלך ג'ורג' או אחר כך.

עו"ד נחמני: קודם כל בקינג ג'ורג', קודם כל קינג ג'ורג' אחר כך נעבור להרחבה, כן.

גב' בן יעקב: כי ברח' המלך ג'ורג' היו ילדים עד גיל שנה רק.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: מאפט עד שנה וביניהם היו פגים. עכשיו פגים זה משהו נפרד לגמרי.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: בסדר, עכשיו מהיכן הם הגיעו לויצו? מאיזה מקומות?
 מבתי חולים? ממה? ממוסדות?

גב' בן יעקב: רק דרך עוד פעם דרך שירותי הסעד.

עו"ד נחמני: דרך שירותי הסעד מהיכן?

גב' בן יעקב: כן, ממשפחות, ממשפחות.

עו"ד נחמני: משפחות.

גב' בן יעקב: ממשפחות, לפעמים מבית חולים, לפעמים הילד בא מבית
 חולים אבל זה אז, למה הוא לא הלך הביתה?

עו"ד נחמני: בתי יולדות או מבתי חולים?

גב' בן יעקב: גם בית חולים וגם,

עו"ד נחמני: בתי יולדות.

גב' בן יעקב: לא, בעיקר בית חולים, כן, בית יולדות לא. בעיקר
 בית חולים, כי אבל למה הוא לא הלך הביתה, כי המשפחה לא
 תיפקדה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: הבנתי, אבל ה'אמץ' אלה שמיועדים לאימוץ הגיעו מבתי
 היולדות.

גב' בן יעקב: אה את רוצה לשמוע רק על ה'אמץ'?

עו"ד נחמני: לא, לא, אני רוצה את כל המגוון, את כל הסוגים.

גב' בן יעקב: אה, בסדר, אני יכולה לספר לך.

עו"ד נחמני: אלה הגיעו מבתי יולדות נכון?

גב' בן יעקב: הגיעו ילדים גם מבלי יולדות וגם מבתי חולים וצריך
 לזכור את הזמן בארץ, 1948-49.

הרבה מאד אמהות חולות שחפת, הרבה מאד מאושפזות בבתי
 חולים והיו מפרידים את התינוקות בגלל סכנת ההדבקה וגם
 שהיא לא היתה מסוגלת לטפל כי היא היתה מאושפזת.
 אז אני זוכרת אז שאני באתי גם הייתי עולה חדשה, סוף '48
 התחלת '49 רוב התינוקות באם וילד תל אביב היו בגלל שאם
 היתה חולת שחפת, מאושפזת וזקוקה לטיפול ואלה הילדים
 נשארו באופן זמני עד שהאם הבריאה וחזרו הביתה.

עו"ד נחמני: היו ילדים במחלקת הפגים שלא חזרו להורים שלהם?
 מאיזו סיבה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם

של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: היו ילדים במחלקת הפגים שלא יכלו לחזור להורים שלהם אם אמא היתה מאושפזת, או שהאמא נפטרה בלידה, גם היו יותר פטירות בלידה אז ממה שיש היום, אם אולי סיבות אחרות, הסיבות של קבלת הילדים למוסד אם וילד השתנו עם המצב בארץ.

כשהשתלטו על השחפת אז היו הורים חולי נפש יותר מאושפזים בבתי חולים,

עו"ד נחמני: השאלה היא, כשאת אומרת שהשתלטו על השחפת, זה באיזה שנה זה היה? זה זכור לך שהשתלטו על השחפת?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת בדיוק, כן, באיזה שעה, אבל אני יודעת שזה פחת, במשך ה-

עו"ד נחמני: ב- '49 זה היה פחות, '50 זה היה פחות?

גב' בן יעקב: לא, ב- '49 זה היה הרבה, אחר כך זה היה פחות.

עו"ד נחמני: באיזה שנה זה היה פחות?

גב' בן יעקב: עם העליה הגדולה זה היה הרבה.

פרוטוקול שרותי משרד 1993 בע"מ

ירושלים: טל' 02-8234851, סל/פקס' 02-8248660, תל אביב: טל' 03-5625768, סל/פקס' 03-5625105, חיפה: טל' 04-8629259, סל/פקס' 04-8629258

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8/5/97

חלק ב'

חברי הוועדה:

- יו"ר - שופט בדימוס - יהודה כהן.
- חברה בוועדה - שופטת בדימוס - דליה קובל
- חבר בוועדה - אלוף במילואים - דוד מימון

מיגוון שירותי פרוטוקול

- * רישום פרוטוקולים בוועידות, בורריות, בתי משפט
- * הקלטות ופיענוח סרטים וקסטות
- * תירגומים מקצועיים בכל השפות
- * אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטכני
- * הדפסות על מחשב
- * הדפסות על לייזר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: אהה. בסדר, עכשיו ככה. העליה התימנית בעיקרה הגיעה בשנת '49. זכור לך שהגיעו גם, גם תינוקות, גם ילדים מהעליה הזאת לאם וילד ויצו תל אביב?

גב' בן יעקב: לא, אני לא זוכרת.

עו"ד נחמני: מה זאת אומרת לא זוכרת, לא הגיעו ילדים?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת. אני לא זוכרת אם הגיעו מראש העין. לא זוכרת.

עו"ד נחמני: אני לא מדברת על ראש העין, אני מדברת ילדים תימניים, יכול להיות שמבתי חולים,

גב' בן יעקב: תימנים אה, בכלל ילדים תימנים.

עו"ד נחמני: בכלל ילדים תימנים.

גב' בן יעקב: יתכן מאד, אני אגיד לך, אני הייתי עולה חדשה, לא ידעתי עברית, לא הייתי שמה אחות אחראית בזמנו ועוד בעצמי הייתי מבולבלת עם העדות, כן. ולא כל כך הבנתי, לא זוכרת, היו ילדים מכל העדות.

עו"ד נחמני: כן אבל, תראי את בעצם התמחית,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא שמתי לב, אני לא, אני לא יודעת. לא יודעת.

עו"ד נחמני: גב' בן יעקב את התמחית בעצם, במשך שלוש-עשרה חודש בעליה התימנית, כי היית בראש העין, אז אי אפשר -

גב' בן יעקב: כן, אבל את מדברת על לפני זה, כן.

עו"ד נחמני: לא אני מדברת על סך הכל, עד '53 עד איזה שנה היית בקינג ג'ורג'?

גב' בן יעקב: לא, אני אמרתי לך שאני הייתי בחופש לידה, כן, '52 - '55.

עו"ד נחמני: בסדר, אבל עד '53 בקינג ג'ורג',

גב' בן יעקב: '52.

עו"ד נחמני: '52 את בקינג ג'ורג' היה אם וילד, נכון? עד איזה שנה?

גב' בן יעקב: אה הם עברו משם בשנת '53.

עו"ד נחמני: ושלוש, לכן ציינתי '53.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: עכשיו בתקופה הזו עד '53 הגיעו, את כבר יכלת לזהות ילדים תימניים כי עבדת שלוש-עשרה חודש בראש העין.

גב' בן יעקב: ילדים הגיעו מכל העדות, יתכן והיו גם ילדים תימניים.

עו"ד נחמני: אבל היו גם תימניים, הלוא בעצמך לפחות הארבעה האלה הגיעו לאם וילד בתל אביב.

גב' בן יעקב: אני מתארת לי, היו ילדים מכל העדות.

עו"ד נחמני: עכשיו אתם הכנתם, אתם לקבל כל ילד היה לכם כרטיס, נכון?

גב' בן יעקב: נכון, כן.

עו"ד נחמני: שרשמתם את כל הפרטים.

גב' בן יעקב: כן, כן.

עו"ד נחמני: היו גם ילדים שלא ידעתם את שמות ההורים שלהם ילדים תימניים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא יודעת שלא ידענו, ידענו, לכל אחד היה שמות הורים.

עו"ד נחמני: היה שמות?

גב' בן יעקב: כן, הם באו דרך שירותים הסוציאליים, עם שמות.

עו"ד נחמני: בסדר, את כל הזמן -

גב' בן יעקב: עם שמות, עם שמות הורים.

עו"ד נחמני: אוקיי, היה -

גב' בן יעקב: עם שמות הורים.

עו"ד נחמני: אבל לגבי ההורים שלא הצליחו לאתר את הילדים שלהם, השם, הילד הגיע עם אותו שם זאת אומרת לאם וילד,

גב' בן יעקב: עם שמות, כן.

עו"ד נחמני: אבל ידעתם שאין בעצם, ההורים לא מאותרים נכון? אי אפשר לאתר את ההורים. איך המשכתם את הטיפול באם וילד אותם ילדים. בראש העין היתה בעיה לפחות של ארבעה ילדים כאלה, איך המשכתם את הטיפול באם וילד בתל אביב? בילדים האלה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא מבינה את השאלה, כי באותו צורה, אם ההורים
לא ביקרו אנחנו הודענו ל-

עו"ד נחמני: רשויות הרווחה דאז?

גב' בן יעקב: לרשויות הרווחה והמשיכו לטפל בהם, הם היו איתנו
בקשר.

עו"ד נחמני: עכשיו שם כן היו אימוצים של ילדים?

גב' בן יעקב: מאם וילד ויצו תל אביב, כן.

עו"ד נחמני: היו אימוצים.

גב' בן יעקב: עכשיו אני אשב, בסדר?

עו"ד נחמני: בבקשה, את רוצה גם לשתות משהו?

גב' בן יעקב: לא, לא. קצת מים, הגרון נהיה יבש.

עו"ד נחמני: עכשיו באם וילד ויצו,

דוד מימון: רק רגע, סליחה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, סליחה.

דוד מימון: הכל תקין?

עו"ד נחמני: כן באם וילד ויצו תל אביב את אומרת שכבר היו אימוצים.

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: את זוכרת בגדול, אני אני, כמובן שצריכים לתפוס את התיקים ולעיין בהם ולראות. אבל את זוכרת בפחות או יותר, מבחינה בגדול כמה אימוצים של ילדים תימניים היו בתקופה שאת היית שם?

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת. לא זוכרת.

עו"ד נחמני: היו יותר מעשרה אחוז של מכלול הילדים שהגיעו לשם?

גב' בן יעקב: פחות, אני יודעת שבעיתון הוא כתב נדמה לי עשרה אחוז וזה לא נכון ואני לא אמרתי את זה.

עו"ד נחמני: כשאת אומרת פחות, את יכולה אז להגיד פחות או יותר כמה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא יודעת. מעט, מעט מאד.

עו"ד נחמני: היו סך הכל את אומרת כמה ילדים,

גב' בן יעקב: שמונים ילדים היו בקינג ג'ורג'.

עו"ד נחמני: שמונים, בין השמונים הילד. כן,

גב' בן יעקב: תודה רבה, תודה.

עו"ד נחמני: מבין שמונים הילד שהיו בקינג ג'ורג', כמה היו
 במחלקת פגים? כמה היו במחלקה של ילדים עד גיל שנה, פחות

או יותר?

גב' בן יעקב: ככה פגים היו מעט אולי, עשר מקסימום.

עו"ד נחמני: עשרה.

גב' בן יעקב: עשרה ילדים כן.

עו"ד נחמני: אז כלומר הרוב היו ילדים ש,

גב' בן יעקב: הרוב היו ילדים מאותם הסיבות שאני פירטתי כבר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, ילדים ב--

גב' בן יעקב: וביניהם היו מעט ילדים לאימוץ. היו כמה ילדים לאימוץ.

עו"ד נחמני: כשאת אומרת כמה,

גב' בן יעקב: היו כאלה כמו שכבר הזכרתי שבאו ישר מבית יולדות, עם מועמדים לאימוץ.

עו"ד נחמני: זה משהו, זה פרשה אחרת. הם היו מועמדים לאימוץ.

גב' בן יעקב: היו מעט מאד ילדים אחרים. מעומדים לאימוץ.

עו"ד נחמני: כשאת אומרת מעט מאד, זה לא מסתדר לי כל כך ואת היית שם שנים, עם עדויות של אמהות שבאות ומעידות, הלכנו לאם וילד ויצו תל אביב, ראינו ילד ולאחר מכן אימצנו אותו. ויש, יש די הרבה עדויות שמרמזות על שזה היה תהליך.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: עכשיו לא רק זה שזה היה תהליך, אלא שגם ועדת מיניקובסקי, כאשר היה עשתה, סקרה את התהליך של מסלול

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

העלמות הילדים, היא מצויינת, אני אראה לך את זה, תנועת
 ילדי תימן זה בעמ' 192 נספח ג' דו"ח ועדת מיניקובסקי,
 בהלול מיניקובסקי. כאן היא מראה את ויצו אם וילד,
 בצורה,

גב' בן יעקב: אה כן, ראיתי את זה פעם, זה היה בעיתון לא? פעם,
 כן.

עו"ד נחמני: כן, אבל זה מתוך דו"ח הועדה צולם.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: עכשיו היא מראה את ויצו אם וילד כמרכז די רציני
 שאני מראה לך, כאשר הגיעו ואני עוד לא הגעתי לצפת בית
 הבראה, נגיע אליו. משם עברו לויצו ירושלים, משם עברו
 למשפחות אומנות, לצפת לאומנה, לאומנה בחיפה, כלומר זה
 היה מרכז שממנו עברו ילדים לאחר מכן הלאה.
 כלומר, זה לא, לא סתם סורטט, כי זו היתה ההתרשמות של
 ועדת חקירה ראשונה ב-67' כשהחומר היה יחסית טרי עוד,
 ואני עוד אציג בפניך גם לפחות חלק מהמסמכים שנתפסו
 לידי ועדת מיניקובסקי, שמראים שילדים נעלמו מאז שהם
 נמסרו לויצו אם וילד בתל אביב, ומשם לא ראו אותם יותר.
 יש שני מסמכים כאלה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

כ.ה. קובל: אגב, לגבי ויצו אם וילד בתל אביב אין בפני הועדה
 הזאת הרבה עדויות שאומרים מה ---

עו"ד נחמני: לא אין. לא, לא אמרתי שיש עדות אחת ויש,

כ.ה. קובל: אמרת את זה כחלק מהשאלה.

עו"ד נחמני: יש הצגת דברים כאילו זה תהליך ולכן הצגתי את ועדת
 מיניקובסקי כי וועדת מיניקובסקי מציגה את זה כתהליך.
 עכשיו היא מציגה את זה כתהליך, נכון שעדויות רבות אין,
 אבל יש, יש מספר עדויות, יש גם מסמך שילדים נמסרו לאם
 וילד לפי המעקב ונעלמו מאז בויצו תל אביב.
 ואני יכולה שני מסמכים כאלה יש בפני, אני יכול להיות
 שאת המילה רבות הייתי צריכה להחסיר, אבל יש עדויות או
 יש אינדיקציה אבל לפחות,

כ.ה. קובל: אינדיקציה כאן, עדויות,

עו"ד נחמני: כן, יש עדויות ממש ברורות, יש לנו את, ברורות רבות
 אין נכון, אבל יש אינדיקציה שזה היה התהליך בעצם.
 יש עדויות, לא התכוונתי עדויות של אנשים באו ואימצו,
 אלא עדויות נסיבתיות שמראות שזה היה מרכז שממנו הועברו
 ילדים לאימוצים גם.
 גם מתוך הכתבה עצמה, זה לא אין שלילה של העניין הזה,
 שזה היה תהליך.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן, אבל אני מאד מתפלא על דבר אחד, שאת אומרת שילדים הועברו לחיפה ולצפת, כי אני לא, בכלל לא זוכרת שהיה דבר כזה. לא לחיפה ולא לצפת מוצו תל אביב. אנחנו היינו באיזור רק, כל הזמן באיזור.

עו"ד נחמני: ומצפת לא עברו אליכם, מבית הבראה מצפת?

גב' בן יעקב: לא, לא, אני בכלל לא ידעתי, עד שקראתי בעיתון שהיה שם ויצו בצפת.

עו"ד נחמני: הבנתי, טוב. בואי נראה רגע מה אני יכולה להראות לך שתוכלי אולי לאשר לי. יש איזה עדות, אני לא רוצה למסור שמות, זה מידע מודיעיני שהיה בידי וועדת מיניקובסקי, שמות אני לא אמסור לך רק פחות או יותר את העקרון. אדם שבא ומעיד שהוא אימץ ילד בשנת חמישים, ילדה בת חודשיים בערך דרך ויצו תל אביב. עדות, אני לא מוסרת לך שמות.

דוד מימון: טוב זה לא --

עו"ד נחמני: בסדר אבל ילדים נמסרו לאימוץ, ממוסד אם וילד.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

דוד מימון: ילדים נמסרו, היא לא מכחישה.

עו"ד נחמני: כי לא, היא אומרת שהמספר ילדים שנמסרו לאימוץ הוא
 מאד מועט. ורציתי פשוט,

דוד מימון: לא, היא לא אמרה את זה.

עו"ד נחמני: שהוא מועט?

דוד מימון: את אמרת שילדים מויצו תל אביב,

עו"ד נחמני: נמסרו לאימוץ -

דוד מימון: מעט ילדים אומצו?

עו"ד נחמני: מעט ילדים, כך היא אמרה.

גב' בן יעקב: כן, אני אמרתי לא הרבה, אבל אני לא זוכרת מספר,
 היו שם שמונים ילדים בקינג ג'ורג'. עשרה פגים שהם היו
 עם משפחות, שבעים ילדים אחרים. אם במשך שנה אולי חמישה
 או ששה ילדים נמסרו לאימוץ אינני יודעת, אבל מעט, באופן
 יחסים מעט.

כ.ה. קובל: פגים לא.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

דוד מימון: גם פגים. את כוללת בילדים?

גב' בן יעקב: לא, פגים לא. פגים זה משהו אחר, זה סיבה בריאותית בלבד.

עו"ד נחמני: כן.

כ.ה. קובל: אחר כך היתה פגיה דומה גם באם וילד בדוד המלך?

גב' בן יעקב: אחר כך ב-1956 פתחנו ביחד עם משרד הבריאות את מחלקת פגים הראשונה בארץ, והיתה פגיה הרבה יותר גדולה ומשוכללת. וקיבלנו תינוקות פגים מתל אביב, הסביבה ועד אילת. מכל דרום הארץ. אבל אלה חזרו אחר כך, הגיעו למשקל חזרו הביתה.

עו"ד נחמני: כן.

כ.ה. קובל: עד שהגב' נחמני תמצא את השאלה, אני רציתי רק, אם כבר דיברנו על פגים היו גם מקרי פטירות של פגים בפגישה של ויצו?

גב' בן יעקב: היו, כן היו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

כ.ה. קובל: ואתם הייתם אלה שמודיעים להורים?

גב' בן יעקב: בהחלט כן, בהחלט.

עו"ד נחמני: כן אני מוצאת מתוך החומר המודיעיני של וועדת מיניקובסקי מקרה נוסף. בזמן שלקחו אותה לאימוץ היתה במוסד ויצו בתל אביב. כלומר אני רק הצגתי בפנייך שני מקרים, אבל, של, מתוך דו"ח מודיעיני של הוועדה. אבל אני. כן, בסדר, כדי להראות לך ש, ואלה ילדים שאמורים להיות ילדים תימניים ולכן רציתי להראות לך שיש תיעוד על כך. עכשיו הגב' קשטן מוכרת לך? יהודית קשטן? היא בויצו עולמית. היה לכם קשר עם ויצו עולמית?

גב' בן יעקב: כן, בהחלט כן.

עו"ד נחמני: איזה סוג של קשר היה לכם?

גב' בן יעקב: שם היו חברות הנהלה,

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: גב' רעיה אגלון וכל חברות הנהלת ויצו והיה לנו קשר עם הנשים הציוניות של דרום אפריקה בעיקר שהיו מבקרים, הם גם כן היו שייכים לויצו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

ומי עוד, דגניה חנוביץ שהיא כבר ז"ל ועוד, זוכרת הרבה שמות.

עו"ד נחמני: כן, אני רואה שאת השמות שלהם את זוכרת טוב, ואת השמות של אנשים שעבדו איתך פחות טוב.

גב' בן יעקב: אבל אני זוכרת שמות של אנשים שעבדו איתי, אבל הם לא, לא, הם עבדו יותר מאוחר במוסד אם וילד ויצו, לא, לא בשנים האלה, כן.

עו"ד נחמני: עכשיו הגב' יהודית קשטן מויצו מוכרת לך את אומרת.

גב' בן יעקב: לא,

עו"ד נחמני: היא לא מוכרת לך?

גב' בן יעקב: לא, לא.

עו"ד נחמני: אהה. כי היא מסרה לחוקר של ועדת מיניקובסקי, חומר ששייך לויצו צפת וחשבתי שהיה ידוע לך. את ידעת שקיים מוסד בשם ויצו צפת?

גב' בן יעקב: לא. לא ידעתי, אני למדתי את זה עכשיו מהעיתון, שמישהו נתן עדות.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: אהה. עכשיו ויצו עולמית בתל אביב היתה בסימטת בית
 השואבה, נכון?

גב' בן יעקב: כן ואחר כך עבר לדוד המלך 38.

עו"ד נחמני: כן, היתה כאן איזה עדות של אישה שאני כרגע לא יכולה
 לומר את שמה, שהעידה שגם מסרו לה אינפורמציה שהיה מוסד
 של ויצו נוסף על -

כ.ה. קובל: קינג ג'ורג' ודוד המלך.

עו"ד נחמני: גינג ג'ורג' ודוד המלך.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: ידוע לך איפה זה היה?

גב' בן יעקב: כן, נכון, היה על יד בית יולדות הקריה, היה.

דוד מימון: על יד?

גב' בן יעקב: על יד בית היולדות, בית יולדות הקריה. כן היה עוד
 מוסד קראו לו פעוטון והיו שמה ילדים מעל גיל שנה.
 מגיל שנה עד שנתיים וחצי שלוש. אני גם עבדתי שם תקופה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

כ.ה. קובל: ובשדרות רוטשילד היה מוסד של ויצו?

גב' בן יעקב: לא. לא.

היו"ר: זה טעות.

עו"ד נחמני: אז בקריה היה פעוטון.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: מה זה?

היו"ר: זה טעות.

גב' בן יעקב: על יד בית יולדות הקריה, אבל זה שוב פעם, זה היה כאילו סניף, כמו שאומרים באנגלית 'אובר פלו' שכבר לא היה מקום לקבל ילדים בתל אביב והבניין הגדול כבר היה בבנייה, וידעו שיכלו לטפל ביותר ילדים אז בינתיים לקחו את הבית הזה שלא היה בכלל מתאים לילדים והיו שם ילדים יותר גדולים.

עו"ד נחמני: הבנתי, אז הפעוטון הזה שליד, בקריה היה שייך לכם, היה חלק מכם?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן, כן, היה שלנו, כן.

עו"ד נחמני: ולאחר מכן כשעברתם לדוד המלך, הוא עבר,

גב' בן יעקב: הוצאנו, הוא עבר, הוא עבר לדוד המלך, כן.

עו"ד נחמני: וגם שם היו ילדים מהסוגים שאת מתארת אותם?

גב' בן יעקב: אותו דבר.

עו"ד נחמני: אותו דבר.

גב' בן יעקב: חוץ מפגים כמובן.

עו"ד נחמני: כן. עכשיו כל הילדים האלה בשם אמץ אכן הועברו
 לאימוץ בסופו של דבר, נכון?

גב' בן יעקב: עד כמה שידוע לי, כן.

עו"ד נחמני: כן. את השתתפת בתהליך של מתן חוות דעת לגבי הילדים
 האלה, בריאותם ו,

גב' בן יעקב: היה חוות דעת רפואית.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: חוות דעת רפואית וגם היה חוות דעת של התפתחות הילד, אבל בעצם חוות דעת רפואית על הילד, בעיקר של רופא המוסד.

עו"ד נחמני: עכשיו באיזה, האם, מי נתן את האינפורמציה לגבי זה שהילד הוא ללא הורה, או שהוא מיועד לאימוץ. האם אתם מסרתם את זה או העובד הסוציאלי? מי מסר את האינפורמציה הזאת?

גב' בן יעקב: לא, הילד, אנחנו מראש קיבלנו פניה מעובדת סוציאלית לקבל ילד, דוגמא נולד בבית יולדות הקריה, מועמד לאימוץ, ההורים ויתרו ורק היו שתי בעיות. אם יש לנו מקום לקבל, ומתי.

עו"ד נחמני: הבנתי, אז כלומר זה היה נתון כבר לא היתה,

גב' בן יעקב: נתון, נתון.

עו"ד נחמני: בתוך ויצו אם וילד לא התעסקתם בנושא של המלצות לאימוץ, או אלא זה היה נתון שהם מיועדים לאימוץ.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: שום כלום, כן.

עו"ד נחמני: הבנתי. עכשיו יש איזה מספר מסמכים שהחוקר שלנו יוסי
 כאן אסף אותם ורציתי לשאול אותך לגביהם.
 יש איזה רישום שילד מגיע אליכם ואתם רושמים החלפה
 מהדסה, החלפה מבית חולים אחר.
 מה המשמעות, אני אציג לך את זה, מה המשמעות של הדברים
 האלה? אני אראה לך את זה כבר.
 לך זכורה המילה החלפה?

גב' בן יעקב: לא.

כ.ה. קובל: זה צריך להיות בנספחים לחומר שהוכן על גבי שקף.

עו"ד נחמני: כן, כן, אני מחפשת, אני שמתי את זה בצד ויתכן שזה
 נבלע לי כאן בחומר, סליחה רק רגע.
 כן, הנה מצאתי את זה. יש כאן שני מסמכים שמופנה ילד
 לטיפולכם ויש כאן הערה למה סיבת קבלת הילד, החלפה
 מהדסה. אלה שני מסמכים אלה.

גב' בן יעקב: וזה מהדסה,

עו"ד נחמני: את יכולה לזהות את הכתב היד? משהו שם נרשם בכתב ידך
 במסמך הזה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא. אני מזהה פה את הכתב יד, אני חושבת של קיש-עזר
 אבל לא בטוח גם כן. לא, כתב ידי בטח לא, אין פה, אבל
 החלפה, איפה כתוב,

עו"ד נחמני: הנה יש בעיגול.

גב' בן יעקב: החלפה מהדסה?

עו"ד נחמני: כן. גם פה וגם פה וגם פה.

גב' בן יעקב: היתה בהדסה בגלל דיסטרופיה ודיספפסיה, כן.
 אני לא יודעת מה הם כתבו החלפה, אבל כנראה שאולי, אני
 לא זוכרת את זה אבל מנסה להבין למה, אז יתכן שרצו לאשפז
 את הילד בהדסה, ואחר כך הוא לא היה חולה כי הוא סבל
 מדיסטרופיה זה ירידת תת תזונה. תת תזונה ירידה במשקל
 ודיספפסיה כן, הקאות, בעיות מערכת העיכול שאחר כך אולי
 החליטו שהוא יכול גם להסתדר במוסד ולא צריך בית חולים.

עו"ד נחמני: אהה, אז המילה, זה המילה החלפה?

גב' בן יעקב: זה יש לי והנה את רואה שאפילו כן, אלה הכרטיסים ש,

כ.ה. קובל: זה השערה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: את משערת שזה ילד שלא היה צריך טיפול ואז הוא הוחזר.

גב' בן יעקב: ככה, ככה אני, אני לא מבינה את זה אבל ככה אני חושבת אולי, שבמקום לאשפז אותו אולי החליטו שהוא יכול להסתדר גם במוסד ויצו, שהוא זקוק רק להבראה.

עו"ד נחמני: אין לך הסבר אחר, כלומר, אין לך הסבר של החלפת ילדים מבית חולים הדסה.

גב' בן יעקב: לא, לא.

עו"ד נחמני: עכשיו אני מבינה שמר שרשבסקי בעצם עבד גם שנים די רבות בבית החולים, באם וילד בויצו.

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: הוא גם במישור אדמניסטרטיבי שגם את עסקת איתו גם חלקית אני מבינה, ידעת עליו בעצם. הוא היה צריך לדעת שיש ילדים, לפי הכרטיסים לפחות, שיש ילדים שהם במחלקת פגים, שיש ילדים שהם מיועדים לאימוץ ויש ילדים שעברו, בתהליכי אימוץ, האם זה נכון לפי הרישומים בכרסות?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: כן, הוא צריך היה לדעת, ברור.

עו"ד נחמני: היה צריך לדעת. גם אם ילד הוצא מתחום המוסד לאימוץ, הדבר היה נרשם, וגם את זה הוא היה צריך, זה היה רשום שהילד עבר לאימוץ.

גב' בן יעקב: כן, אבל זה לא בטוח שהוא ידע את זה. בגלל שילד,

עו"ד נחמני: ולמה את אומרת שזה לא בטוח?

גב' בן יעקב: כי הוא לא עסק ב, לא בקבלות ילדים בדרך כלל ולא בהוצאת ילדים.

עו"ד נחמני: הוא עסק ב,

גב' בן יעקב: אבל באופן כללי הוא ידע,

עו"ד נחמני: הוא ידע.

גב' בן יעקב: אבל לא, כן, לא על יחידים.

עו"ד נחמני: כן, אבל הוא התעסק בנושא התקציבי,

גב' בן יעקב: נכון.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כל עוד ילד נמצא במוסד שלכם, אתם הייתם מקבלים גם,
 אז היו תלושים או,

גב' בן יעקב: תשלום.

עו"ד נחמני: אפשר להגיד תשלום עבורו, נכון.

גב' בן יעקב: תשלום, כן.

עו"ד נחמני: אם ילד עבר זמנית אם לבית חולים ואם עבר למשפחה
 אומנת, או יצא מחזקת המוסד שלכם. מבחינה תקציבית הוא
 בוודאי ידע את זה וידע גם את הסיבה נכון? והוא היה צריך
 לדעת.

גב' בן יעקב: את יודעת, עכשיו אני לא בטוחה איך השירות הסוציאלי
 שילם. אם הם שילמו עבור חמישים ילדים, או שהם שילמו
 עבור, לפי תנועת הילדים, זה אני לא יודעת.

עו"ד נחמני: לא, לפי הרישומים שלנו זה היה פר ילד.

גב' בן יעקב: פר ילד?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, מכיוון שיש תרשומות של שרשבסקי עצמו שהוא חתום עליהם, שהוא פנה והודיע על ילד, לא שילמתם עדיין עבור הילד הזה, לא שילמתם עבור, יש פשוט תיעוד של זה.

גב' בן יעקב: אה בסדר, כן. כי הם גם באו ממקומות שונים, כן.

עו"ד נחמני: אבל עקרונית דבר כזה היה עובר גם דרך שרשבסקי, גם סיבת ההפסקה של היות הילד במוסד, את מסכימה איתי, ואם גם תיק נסגר ואתם לא מטפלים יותר בילד, הוא יודע את סיבת הסגירה של התיק.

גב' בן יעקב: אני לא יודעת אם בכל המקרים, באופן כללי.

עו"ד נחמני: אני לא מדברת, בואי נניח את שרשבסקי. אדם, איש מינהל, נניח את שרשבסקי.
 איש מינהל, כשנסגר תיק אדמיניסטרציה, הוא איש אדמיניסטרציה, צריך לדעת את סיבת הסגירה, צריך לדעת אם הילד הזה ממשיך להיות במוסד, זה דבר של א' ב' נכון?
 זה דבר יוסי.

גב' בן יעקב: אבל אני לא בטוחה אם הוא ידע, אני באופן -

עו"ד נחמני: מה זאת אומרת לא יודעת?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני באופן כללי. תראי אני לא בטוחה צריך לשאול אותו. אבל באופן כללי נגיד שצריך לדעת.

עו"ד נחמני: צריך היה לדעת, אדם שמנהל מוסד?

גב' בן יעקב: באופן כללי, אבל אני לא, אני עכשיו לא בטוחה אם הוא ידע. צריך לשאול אותו.

עו"ד נחמני: תראי, מה שאת עונה לי כרגע, הוא מאד מוזר, מאד מוזר מכיוון שאדם שמנהל מוסד אם וילד בתל אביב, הוא היה מנהל המוסד. תקראי לזה אדמניסטרטיבי ששולח הודעות מפורטות לאיזה ילד הפסיקו את התשלום ולאיזה ילד צריך לשלם. הוא לא יודע שילד הפסיק להיות במוסד מסיבה זאת או אחרת, כדי שאז, לפחות בגלל התשלום, הפסיקו את התשלום שלו. זה דבר שבו, הוא מנהל אדמניסטרציה.

גב' בן יעקב: אינני יודעת, אבל המזכירה שלו היתה עושה את כל זה, כמה שאני יודעת.

עו"ד נחמני: סליחה רגע, סליחה הגב', הוא ידע הוא היה עובד טוב או לא טוב?

גב' בן יעקב: הוא עובד מצויין, אבל אני לא, אני ידעתי ש... ושילד הלך, אבל יותר אני לא, אני לא יכולה להגיד לך,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: רק רגע, היו לו איזה בעיות מנטליות בהבנה של מה
 שהוא קורה ומה שהוא עושה?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת לענות לך על השאלה.

עו"ד נחמני: את לא יודעת, את רוצה, את בעצם אומרת לי שאת לא,
 יכול להיות שהוא היה אדם מוגבל? שהוא לא יודע לקרוא ולא
 יודע להבין דברים?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: אני מרגישה שאת נמצאת בחוסר נעימות ואני אגיד לך
 מדוע,

גב' בן יעקב: זה לא, אני בשום חוסר נעימות, אני אומרת לך את
 האמת, מה שאני יודעת אני יודעת, ומה שאני לא יודעת אני
 אומרת לך שאני לא יודעת.

עו"ד נחמני: הדיווחים, כל הכרטיסים, כל הדיווחים, כל החומר עבר
 למר, היה תחת עינו הפקודה והועבר בעצם למר שרשבסקי
 כמנהל אדמניסטרטיבי, את מסכימה איתי.

דוד מימון: הוא חתום עליהם על כולם.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: תיק, תיק שנפתח עבר דרכו, תיק שכל ילד שהיה זקוק ללבוש, לבגד, לאוכל עבר דרכו. הוא היה ממונה על התקציב נכון? ועל האדמניסטרציה, את מסכימה איתי?

גב' בן יעקב: נכון, אבל אני לא הייתי ממונה על זה, הוא היה ממונה.

עו"ד נחמני: יכול להיות שאת היית מכינה לו מכתבים לחתימה והוא היה חותם?

גב' בן יעקב: לא, בכלל לא. אני הייתי אחראית על טיפול בילדים, על העבודה המקצועית, על העובדים הסוציאליים וכו' ובכלל לא, בכלל לא. לא הייתי מעבירה לו תיקים, היתה מזכירה והיא עשתה את זה.

עו"ד נחמני: תראי אני אציג לך תיקים, מספר תיקים, ואת לא יתכן שאת הכנת דברים כאלה, כי זה שייך לאדמניסטרציה, נכון? ויש כאן למשרד הרישום בקשר לילדה מסויימת, היננו מאשרים בזה שעד היום לא הוצאנו תלוש רישום ולא כרטיס מזון עבור הילד הנ"ל וחתום שרשבסקי.

את לא, לא יכול להיות שאת הכנת דברים כאלה, נכון?

גב' בן יעקב: בטח שלא.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: הננו מאשרים בזה כי הילדה כך וכך לא נרשמה על ידינו
 במרשם התושבים.

גב' בן יעקב: לא, לא זה הוא.

עו"ד נחמני: זה טיפול שלו, אותו דבר נרשם,

גב' בן יעקב: כן, בטח זה המזכירה שלו הכינה את זה והוא חתם על
 זה, זה ברור.

עו"ד נחמני: ועוד איזה מסמכים נוספים,

גב' בן יעקב: כן, מאה אחוז.

עו"ד נחמני: שהוא חתום עליהם, שילד שעבר מבית חולים צהלון
 אליכם, ויש אינפורמציה לגבי שנת הלידה שלו.

גב' בן יעקב: וודאי, המזכירה שלו הכינה את זה והוא חתם.

עו"ד נחמני: זה תחום סמכותו נכון? לטפל באדמניסטרציה.

גב' בן יעקב: והוא חתום על זה.

עו"ד נחמני: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: זה ברור.

עו"ד נחמני: ואת זוכרת את שמה של המזכירה שעבדה איתו?

גב' בן יעקב: כן, זכרונה לברכה, יהודית סוברמן ואילה ז'בנר,
זכרונם לברכה שתיים.

עו"ד נחמני: שתיהן ז"ל. יש מישהו שעבדה איתו שהיא בחיים, שאפשר
יהיה להעיד אותה להביא אותה לעדות?

גב' בן יעקב: אני לא, אלה שתיים עבדו.

עו"ד נחמני: כל השנים?

גב' בן יעקב: כל השנים, יהודית סוברמן עבדה איתי מיום הראשון עד
יום האחרון.

עו"ד נחמני: את אומרת שאת ד"ר רחמימוב לא הכרת, נכון?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: ד"ר צוצנט כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: לא?

גב' בן יעקב: צוצנט?

דוד מימון: טצנר.

עו"ד נחמני: טצנר?

גב' בן יעקב: טצנר, כן.

עו"ד נחמני: טצנר היה רופא המוסד?

גב' בן יעקב: בית תינוקות בתל אביב, כן.

עו"ד נחמני: הוא היה של אם וילד. כמה שנים הוא היה רופא של אם
וילד?

גב' בן יעקב: כשבאתי לשם הוא היה הרופא ו-

עו"ד נחמני: כלומר מ- 48 הוא היה רופא.

גב' בן יעקב: ב- 48 היה רופא, אני לא יודעת עוד איזה שנה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: היו רופאים נוספים שעבדו באם וילד?

גב' בן יעקב: היתה עוד אחת אבל היא עזבה את הארץ, אז היתה ד"ר מריאנקה קראו לה אבל היא, היא היגרה מהארץ. זה היה ב- '48, '49, '50.

עו"ד נחמני: בשנות החמישים ד"ר בורלא מוכר לך?

גב' בן יעקב: איך?

עו"ד נחמני: בורלא?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: לא מוכר לך.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: עכשיו הוא היה יושב בתוך המוסד עצמו הרופא?

גב' בן יעקב: לא,

עו"ד נחמני: אז איזה, של איזה בית חולים, הוא היה שייך לבית חולים אחר, ד"ר טצנר?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: טצנר אני חושבת שלא, היה לו, לא, לא היה לו פרקטיקה פרטית אני חושבת, לא בטוחה, הוא היה בא כל יום למוסד ו-ON CALL במידת הצורך.

עו"ד נחמני: כן. עכשיו אני רוצה לחזור קצת לרקע אישי שלך. את בזמן שאת עבדת, המשפחה שלך בן יעקב זה בעצם משפחה של בעלך. בעלך עדיין בחיים?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: לא, סליחה. שם הפרטי שלו זה יהודה היה?

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: יהודה.

כ.ה. קובל: כתוב בכתבה שהוא היה מנהל לשכת הסעד,

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: כן.

כ.ה. קובל: כתוב את זה בעיתון.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, כתוב בעיתון. יש לנו גם עדות. עכשיו בעלך היה
 עובד סוציאלי, נכון בתפקידו?

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: הוא עבד, באותה תקופה שאת ניהלת את ויצו ראש העין
 הוא עבד גם בראש העין, נכון?

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: והוא עבד בלשכת הסעד, נכון?

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: הוא בעצם היה באופן, גם מבחינה מקצועית, גם עבדתם
 באותו מחנה וגם באותה מטאריה, אני מניחה שהיה לך יותר
 קל בנושא של הילדים התימניים שההורים לא נמצאו, אני
 מבינה, נכון. כי אז את יכולת אפילו,

גב' בן יעקב: הוא היה מנהל לשכת הסעד שם,

עו"ד נחמני: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: והוא פחות טיפל בזה, היו שם עוד עובדים סוצאליים שטיפלו ב,

עו"ד נחמני: אבל זה דבר ש, מה זאת אומרת פחות טיפל?

גב' בן יעקב: אבל היה לי קשר, בוודאי שהיה לי קשר גם איתו.

עו"ד נחמני: אבל הוא יכל לטפל יותר טוב בגלל שהוא היה יכול להיות מודע יותר לצורך, בגלל שאת אישתו ואת יכולה להביא לו מידע --

גב' בן יעקב: כן, אבל אני עוד לא הייתי אישתו, רק אחר כך התחתנו, אבל אני הכרתי אותו שם, זה נכון.

עו"ד נחמני: אה באותה תקופה עוד לא היית אישתו.

גב' בן יעקב: לא, אני בסוף כל הייתי אישתו, באמצע אז אנחנו התחתנו אבל בהתחלה לא.

עו"ד נחמני: כן, הבנתי. עכשיו ידוע לך ממנו על סמך, כלומר בכל זאת הייתם בקשרים הדוקים, חברים. איזה מאמצים בעצם עשו כדי לאתר את ההורים?

גב' בן יעקב: עשו מאמצים. עשו מאמצים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: עכשיו יש לי כאן עדות שלו בנושא הזה, אני רוצה, עדות שנגבתה, והוא אומר בקטע מסויים בעדותו, פנו אלינו, באותו זמן פנו אלינו מבית תינוקות של ויצו, שישנם תינוקות אצלם בלא הורים. אחר כך הוא מפרט שהוא פגש פה גם אדם ואמר שתינוק נפטר בויצו ירושלים, זה משהו אחר. כלומר הוא מאשר שבעצם היתה פניה מויצו, מראש העין שבאמת תינוקות נמצאים ללא הורים.

גב' בן יעקב: נכון.

עו"ד נחמני: כלומר זה מאשר שזה לא רק בסוף התהליך היה, אלא שזה היה במהלך התקופה של השלוש עשרה חודש.

גב' בן יעקב: יתכן, יתכן. כל פעם שלא באו היינו מודיעים.

עו"ד נחמני: כן.

גב' בן יעקב: וכל פעם שרצינו ילד הבריא ורצינו להחזיר אותו להורים ולא מצאנו את ההורים, כמובן שפנינו.

עו"ד נחמני: כן, הוא גם, בעצם הוא נחקר על מקרה ספציפי של ילד שההורים שלו אמרו שמסרו אותו לבית התינוקות בשנת חמישים ומאז לא מצאו אותו יותר. את זוכרת שהיה מקרה כזה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: שההורים מסרו -

עו"ד נחמני: ילד לבית התינוקות ומאז הוא נעלם להם. כלומר במשך,
 אני אקרא לך אולי את הקטע.

גב' בן יעקב: כן, תקראי אותו.

עו"ד נחמני: כן. "זכור לי מקרה נוסף שאב פנה אלי בשנת '51", זו
 תקופה שאת עבדת בראש העין, בפסח, בפסח בוודאי עבדת
 "ואמר לי שמסר תינוק לבית התינוקות עוד בשנת 1950, לפני
 כשנתיים ימים ועכשיו לא מצא אותו", ולשאלתי "למה לא
 חיפש אותו במשך שנתיים" טען האב שעבד והתפנה רק עכשיו
 בחול המועד.

הוא זכר מקרה כזה. לך זכור המקרה הזה?

גב' בן יעקב: המקרה לא, רק הסיפור כן. שהאב הופיע בחופש פסח
 והוא אמר שלא היה לו זמן. עכשיו חופש פסח יש לו זמן.
 והסיפור אני יודעת. אבל המקרה אני לא -

עו"ד נחמני: את לא זוכרת שפנו אלייך, כלומר שאב פנה אלייך וביקש
 למצוא את הילד?

גב' בן יעקב: לא, בהחלט לא. לא.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: את זוכרת שניסיתם אז, זה היה בשנת '51 ניסיתם לברר
 מה קרה בגורלו של הילד או משהו?

גב' בן יעקב: לא, לא זוכרת את המקרה.

עו"ד נחמני: את לא זוכרת פרטים.

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: כי בעלך ז"ל זכר את זה היטב הוא אמר, דיבר על פסח
 ודיבר,

גב' בן יעקב: את הסיפור אני שמעתי, כן.

עו"ד נחמני: אני רק אבדוק אם יש לי שאלות נוספות אולי.
 אחות בשם, אחות שעבדה, את הכרת עובדים בבית החולים
 שניהל פרופ' מנדל, ד"ר מנדל אז?

גב' בן יעקב: אחיות לא. לא.

עו"ד נחמני: אפילו לא אחות ראשית כמו רות מרלינג, אפילו השם שלה
 לא זכור לך?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: מי זאת?

עו"ד נחמני: היתה מאד מפורסמת.

גב' בן יעקב: רות מרלינג?

עו"ד נחמני: רות מרלינג, כן.

כ.ה. קובל: מרלינג אולי.

עו"ד נחמני: מרלינג אולי, לא מארלינג, אלא מרלינג?

גב' בן יעקב: לא. לא.

היו"ר: היא לא מוכרת,

עו"ד נחמני: לא, לא מוכרת לה. כי ד"ר מנדל תיאר אותה כעמוד
 התווך שם.

גב' בן יעקב: כן?

עו"ד נחמני: כן. לא, לא מוכרת לך?

גב' בן יעקב: לא.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: את ביקרת בבית החולים, את היית בבית החולים?

גב' בן יעקב: לפעמים כן. כן, זה היה מאד קרוב גם. לפעמים כן, הייתי הולכת לפרופ' מנדל לשאול שאלות וגם לראות ילדים זה כן. אבל אני לא זוכרת את האחות הראשית שם.

עו"ד נחמני: מבית החולים דג'אני ביפו הועברו ילדים לויצו אם וילד?

גב' בן יעקב: כן.

עו"ד נחמני: כן. ילדים רבים? היתה תופעה של העברה?

גב' בן יעקב: תראי ילדים באו מדאג'ני מבית יולדות, שם היה גם מחלקת ילדים חולים, מהדסה תל אביב, מהקריה, מכל האיזור, האיזור שלנו.

עו"ד נחמני: כן, אבל ילדים תימניים מדג'אני,

גב' בן יעקב: אה תימניים אני לא יודעת.

עו"ד נחמני: זכור לך במיוחד?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: תצ'. אני לא,

עו"ד נחמני: כי היתה תקופה שהועברו ילדים תימניים מדג'אני. יש
 לזה רישומים, החוקר שלנו - -

גב' בן יעקב: יכול להיות, אבל אני לא זוכרת תימניים.

עו"ד נחמני: רישומים של גם ילדים תימניים מדג'אני.

גב' בן יעקב: לא זוכרת תימנים מיוחד.

עו"ד נחמני: אבל יכול להיות שכן, שעברו.

גב' בן יעקב: אני לא אומרת שלא, יכול להיות. כן אבל אני לא -

עו"ד נחמני: כלומר את לא עשית רישום מיוחד לגבי תימנים, אבל
 יתכן שגם תימנים, אם זה אותה תופעה, אז גם תימנים הם
 זקקו, עברו.

גב' בן יעקב: יתכן שכן.

עו"ד נחמני: כן. עכשיו אני רואה שיש לי כאן עוד איזה תמונה אחת,
 אני לא מאמינה שאת תזהי, אבל אני אראה לך את שלוש
 התמונות, בעצם זו אותה תמונה. שתי תמונות, היא זהה.
 אם את יכולה לזהות מישהו מכאן? איזה אחות, או מטפלת?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא. לא,

עו"ד נחמני: לא, את לא יכולה לזכור.

גב' בן יעקב: לא, לא מכירה.

עו"ד נחמני: בסדר. אני חושבת שאין לי יותר שאלות לעדה, אולי יש לכם.

היו"ר: אני רוצה לשאול אותך שאלות לא בקשר לעבודה ממש, אלא בתור אישיות שהיתה שם באותו הזמן, קרוב למחנה ראש העין ובכל זאת אנשים יודעים מה שנעשה בסביבה ואולי את יודעת. אני שואל אותך אם את יודעת שבאותה תקופה שהיית בויצו ראש העין היו שמועות במחנה, בין העולים שגונבים ילדים ומבריחים אותם.

האם שמעת שהיה דבר כזה במחנה?

גב' בן יעקב: אף פעם לא שמעתי דבר כזה.

היו"ר: לא. האם לויצו ראש העין הגיעו אי פעם ילדים מאיזה מקור שהוא בקבוצה. זאת אומרת לא אחד אחד אחד, אלא הביאו חמישה - ששה ילדים ו-

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא. לא זוכרת.

היו"ר: לא. האם קיבלתם ילדים גם מבתי חולים אחרי, חוץ מהבית
 חולים בראש העין?

גב' בן יעקב: לא. לא חושבת, לא זוכרת, אפילו אחד לא.

דוד מימון: לא, הוא מדבר על ראש העין.

כ.ה. קובל: זה לאם וילד בתל אביב, הם מדברים על ראש העין.

היו"ר: על ראש העין.

גב' בן יעקב: ראש העין, לא. רק ילדים מראש העין.

היו"ר: האם ידעת שברמב"ם קיבלו ילדים חולים מראש העין שהיו שם
 הרבה ילדים שההורים לא דרשו אותם.

גב' בן יעקב: אני לא יודעת מזה.

היו"ר: האם את יודעת חוץ מבעלך המנוח שאני מבין עבד בלשכת הסעד
 בראש העין. האם את יודעת באיזה תקופה הוא התחיל שם?

גב' בן יעקב: שאני באתי לשם הוא היה שמה, אני לא, והוא גם לא
 עבד שמה הרבה זמן. הוא, לא יודעת עד איזה שנה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

כ.ה. קובל: הוא עבר אחר כך לתל אביב, לעיריית תל אביב?

גב' בן יעקב: נכון, כן.

היו"ר: כן. באיזה מקום היתה הלשכה של, לשכת השר בראש העין?

גב' בן יעקב: בתוך המחנה.

היו"ר: בתוך המחנה?

גב' בן יעקב: כן.

היו"ר: ואת פקידי הסעד שהיו קשורים ללשכה גם כן היו באותה לשכה בתוך המחנה?

גב' בן יעקב: בתוך המחנה.

היו"ר: וכאשר מדובר על משרד הסעד, למשל משרד הסעד ששילם לכם תשלומים. האם משרד הסעד היה לו נציג גם כן בתוך המחנה? או שזה היה משרד סעד איזורי או משהו כזה?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת. בבית התינוקות בראש העין גם לא קיבלנו כסף, כל האדמניסטרציה הזאת עשו ויצו תל אביב.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

היו"ר: כן, אבל מישהו ניהל חשבונות, ילדים באו ועזבו, באו ועזבו מסיבות שונות, אני לא נכנס בכלל לסיבות. ואתם הייתם צריכים לשמור על המספר של הילדים ולדעת בעד מי כן שילמו, בעד מי לא שילמו.

גב' בן יעקב: אני רק יודעת שאני לא ידעתי מזה, יתכן שהיינו צריכים רק לדווח על תנועת הילדים.

היו"ר: לויצו תל אביב?

גב' בן יעקב: לויצו תל אביב, כן.

היו"ר: ועל ויצו צפת לא שמעת.

גב' בן יעקב: לא שמעתי.

היו"ר: ואת לא יודעת למה חוץ מויצו ראש העין לא היה לויצו כל סניף אחר חוץ מהערים הראשיות שלא היו קשורים למחנות העולים. אבל לא היה מוסד של ויצו,

כ.ה. קובל: בעין שמר למשל.

היו"ר: בעין שמר, כן, למשל בעין שמר.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא יודעת מזה.

היו"ר: את לא יודעת למה,

גב' בן יעקב: לא, אני לא יודעת.

היו"ר: האם היתה דרישה, האם את לא יודעת אם היתה דרישה מצד מישהו, נגיד הנהלת מחנה ראש העין פנתה לויצו ואמרה יש צורך בסניף של ויצו שיקבל תינוקות שזקוקים למקום כזה מראש העין?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת איך הם הגיעו לזה, אני באתי לארץ בסוף '48, דצמבר '48 התחלנו לעבוד שם בויצו ולא ידעתי עברית ולא קראתי עיתונים ואני לא זוכרת דבר כזה.

היו"ר: אני שואל אותך פשוט כמי שבילתה יותר משנה וכמה חודשים ובדרך כלל אנשים שעוסקים בדברים גם יודעים,

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת אם המחנה דרש, או ש -

היו"ר: האם יכול להיות שמבית החולים דרשו?

גב' בן יעקב: יתכן מאד, המצב בריאות -

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

היו"ר: ד"ר מנדל?

גב' בן יעקב: אינני יודעת, מצב בריאות שם בין עשרת אלפים עולים היתה שם רופאה אדרמטיקאית שהיא גם כן כבר לא בחיים. גם בית חולים למבוגרים היו צריכים לפתוח, לעשרת אלפים איש, היו כל כך חולים, היו הרב מאד מחלות שם.

היו"ר: עכשיו יש לי עוד שאלה בקשר ל, אני מתאר לי, אני שואל אותך אם בזמן שהיית בויצו ראש העין נפטרו ילדים שהיו חולים.

גב' בן יעקב: נפטרו בבית חולים, כן. בבית, לא אצלינו.

היו"ר: אה זאת אומרת. אצלכם לא.

גב' בן יעקב: בבית התינוקות לא, אם ילד היה חולה היינו מעבירים לבית חולים ונכון שבבית חולים ילדים נפטרו, אני גם זוכרת מקרה של אבא שבאמת הוא בא לבית תינוקות לשאול מה עם הילד ואני כבר ידעתי שהוא נפטר והייתי חייבת לבשר לו.

היו"ר: האם את יודעת משהו בקשר לפרוצדורה של קבורת ילדים, שנפטרו בבית החולים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא יודעת שום דבר. לא.

כ.ה. קובל: אני רוצה להבהיר שוב, אפילו אולי אם הזכרת את זה מקודם. מה היה היחס או הקשר, אם היה בכלל, בין בית התינוקות של ויצו בראש העין ובית התינוקות שהיה בתוך המחנה. כי היה גם בית תינוקות בתוך מחנה.

גב' בן יעקב: איזה בית תינוקות היה בתוך, אולי מעון יום.

כ.ה. קובל: לא של ויצו.

גב' בן יעקב: אולי זה היה מעון יום, לא מוסד, אולי היה שם עוד מעון יום, נכון היה שם מעון יום. אצלינו - ישנו שם.

כ.ה. קובל: בית התינוקות של ויצו היה בית התינוקות היחידי שהיה בראש העין בכל שלושת המחנות של ראש העין?

גב' בן יעקב: כמה שאני יודעת כן, בית תינוקות -

כ.ה. קובל: מפני שהיו שם שלושה מחנות בראש העין.

גב' בן יעקב: נכון, א' ב' ג'.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

כ.ה. קובל: נכון.

גב' בן יעקב: נכון, כן אני זוכרת אבל אני לא זוכרת, אני יודעת שהיה עוד מעון יום אולי, אפילו שתיים היו שילדים מהבוקר עד אחרי הצהריים, אבל אצלינו הילדים ישנו.

דוד מימון: היה שמה מחנה?

כ.ה. קובל: אז זה מה שאני אומרת היה עוד בית תינוקות של המחנה. ולכן רציתי לדעת אם בכלל ידוע לך על זה, ואם היה קשר בין בית התינוקות של המחנה.

גב' בן יעקב: לא ידוע לי, אני יודעת שהיה מעון יום, אבל לא פנימיה כאילו, לא.

כ.ה. קובל: לא, לא, לא, בית תינוקות שלשם לקחו תינוקות, היו עושים סיורים בין האוהלים והיו לוקחים תינוקות כדי לתת להם מסגרת יותר מוגנת בבית תינוקות ולשם היו האמהות באות להניק. והיו שם -

גב' בן יעקב: גם אלינו באו להניק.

כ.ה. קובל: כן. אבל היו שם, נכון, ברור. הם היו צריכים לינוק.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: גם אלינו באו.

כ.ה. קובל: את היית נמצאת בבית התינוקות של ויצו, נקרא לזה כך,

גב' בן יעקב: כן, שישנו.

כ.ה. קובל: כן, גם שם הם ישנו. את היית נמצאת שם במשך היום כל
 שעות המשמרת שלך, נכון?

גב' בן יעקב: נכון, כן.

עו"ד נחמני: זה לפי עדותו של מנדל גם היה.

גב' בן יעקב: כן?

כ.ה. קובל: היה בית תינוקות נוסף וזה להביא אותי שבבית התינוקות
 של ויצו לא ידעו בכלל שיש עוד בית תינוקות נוסף, שלא
 היו קשרים,

גב' בן יעקב: שלא היו קשרים, אני --

כ.ה. קובל: שלא היתה איזה הדדיות,

גב' בן יעקב: אולי בזמן שאני לא הייתי שמה, אני לא יודעת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

היו"ר: יכול להיות שמה שאת קוראת מעון יום היה בעצם בית תינוקות, מדוע? מפני שאם כפי שאנחנו יודעים היו אמהות שהולכות להניק את התינוקות, אז הם לא לקחו את התינוקות בלילה אחרי ההנקה לאוהל והחזירו בבוקר, זאת אומרת שהיו צריכים להיות שם מקומות בשביל תינוקות שהיו יונקים ושהאמהות היו באות להניק אותם. לכן זה חייב להיות בית תינוקות ולא מעון יום.

אבל את לא צריכה להסביר את זה, בסדר?

כ.ה. קובל: לא, אם את לא יודעת אז אינך יודעת. כן, אבל היה.

גב' בן יעקב: לא, לא, לא, לא.

דוד מימון: לי יש שאלה אחת שקשורה עם הקשר שלכם עם ההורים. כבר אמרת שאמהות היו באות להניק מספר פעמים ביום. מה היה קורה כשהייתם צריכים להעביר תינוק לבית חולים או לבית חולים המקומי. איך היה הקשר עם ההורים. האם הייתם קוראים את ההורים אליכם, או -

גב' בן יעקב: אנחנו היינו מודיעים.

דוד מימון: רק מודיעים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אנחנו היינו מודיעים להם, כן, או שאם הם באו אז
 אמרנו להם שהילד בבית החולים.

היו"ר: -- היה בית החולים במחנה.

דוד מימון: לא, אבל היו גם מקרים ששלחתם לבית חולים מחוץ
 למחנה?

גב' בן יעקב: אנחנו מבית תינוקות אני לא זוכרת ששלחנו לבית
 חולים בחוץ?

דוד מימון: את אמרת קודם שחלק שלחתם לפרדס כץ.

גב' בן יעקב: מבית החולים, כשילד היה אצלינו חולה היינו מעבירים
 לבית החולים.

כ.ה. קובל: בית החולים,

גב' בן יעקב: כן, בית חולים, אני יודעת שמבית חולים הם עברו
 לפרדס כץ.

דוד מימון: איך האמהות היו, היו שעות ביקור? נתנו לאמהות להכנס
 לבית התינוקות?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת, נתנו להם להכנס.

כ.ה. קובל: אם היו צריכים להניק אז היו צריכים לבוא -

גב' בן יעקב: כן הם, היו כאלה שבאו להניק והיו כאלה כמו שאמרתי שבאו להדרכה, עם הילד. אבל אז הילד היה אצלם באוהל.

דוד מימון: יכול להיות מצב שלא לצורך הנקה, לא נתנו להורים להכנס אלא דרך החלון לראות את התינוקות?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת מזה.

דוד מימון: לא?

גב' בן יעקב: לא, אני לא יודעת מזה.

דוד מימון: טוב.

עו"ד נחמני: ברשותכם יש לי עוד איזה שתי שאלות
 את אמרת כאן שלויצו אם וילד בתל אביב הגיעו רק מהאיזור
 של תל אביב.

גב' בן יעקב: זאת אומרת בערך עד נגיד נתניה. איזור גדול כן של
 תל אביב. וגם בדרום, אשקלון.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: כן, אבל יש איזה עדות, יכול להיות שהגיעו גם מבית
 חולים רמב"ם בחיפה?

גב' בן יעקב: תצ'.

עו"ד נחמני: ואני אגיד לך מדוע. כי יש שוב העיתונאי יגאל משיח
 ראיון עובדת סוציאלית במחנה עולים עין שם שהיא היתה
 עובדת סוציאלית בתקופה הרלוונטית, פנינה פלמון, מוכרת
 לך?

והיא אומרת לעיתונאי, יום אחד מספרת פנינה פלמון,
 'לוויתי שלושה ילדים מבית החולים רמב"ם בחיפה למעון
 הילדים של ויצו אם וילד בתל אביב, הילדים התגברו בבית
 החולים על תת תזונה קשה ונזקקו להבראה. באם וילד', היא
 מציינת עוד 'המוסד הישן ברח' המלך ג'ורג', היא מציינת,
 'הסכימו לקבל רק שני ילדים ופלמון בלית ברירה העבירה את
 השלישי למוסד של ויצו וברמלה.

מה זה אומר לך?

גב' בן יעקב: אני לא יודעת, כי אולי לא הייתי שם. אני, אולי זה
 היה ואני לא הייתי שם.

עו"ד נחמני: אבל מבחינה רישומית יכול לדעת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: אני לא זוכרת. לא, אבל אני לא -

עו"ד נחמני: שהגיעו מבית חולים מרמב"ם.

גב' בן יעקב: אני לא יודעת, אני לא, אני לא זוכרת דבר כזה.

עו"ד נחמני: אבל זאת עדות אחת של, יתכן והיו מקרים של פנינה
 פלמון?

גב' בן יעקב: אינני יודעת.

עו"ד נחמני: אז יכול להיות שהיו מקרים שהגיעו מבתי חולים אחרים?

גב' בן יעקב: לא ידוע לי, אולי לא היה מקום אחר, כי לחיפה היה
 בית תינוקות.

עו"ד נחמני: כן, זה מקרה שמעידים עליו.

גב' בן יעקב: כן,

עו"ד נחמני: עכשיו דבר נוסף לגבי ראש העין יש כאן, הוא ראיין
 איזה מישהי עובדת ויצו שביקשה שלא לפרסם את שמה, כך הוא
 מציין. אני מדברת על הכתבה רק לידיעת כבודכם מה- 23
 לפברואר '96. "נמסרו לאימוץ בחו"ל" זה הכותרת של הכתבה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

ואני כרגע קוראת קטע מהעמוד השני.
 "לפני שבוע בפגישה עם עובדת ויצו, שביקשה לא לפרסם את
 שמם, עלינו על עקבותיה של ילדה שנמסרה לאימוץ לאזרחית
 בריטית והוצאה מהארץ. זה היה בעקבות שיחה עם אסתר גולן,
 אחות במעון אם וילד של ויצו במחנה העולים בראש העין."
 אסתר גולן מוכרת לך?

גב' בן יעקב: לא.

עו"ד נחמני: מצויין כאן שהיא אחות בראש העין של ויצו.
 גם אסתר גולן כמו פנינה פלמון הסכימה להתראיין כדי לספר
 כיצד היינו, לתאר את העבר במשקפי עבר כדבריה.
 עכשיו אני, חשוב לי לציין כמה דברים, כי היא נשאלת כאן
 על חטיפת הילדים וגם כבוד יו"ר הוועדה שאל אותך על זה
 שאת לא יודעת. אבל היא מדברת, היא עונה תשובה כזאת, היא
 נשאלת "האם לא היו חטיפות, מה היה צריך לדבר היום על
 העלמויות בגלל איבוד הקשר עם ההורים". זאת השאלה שהיא
 נשאלת והיא אומרת "בשביל מה לחטוף? היו אז הרבה ילדים
 ללא הורים ולא היה מי שיאמץ אותם, למה לחטוף? רק תקחו".
 כלומר היא מתארת מצב והיא היתה אחות, אסתר גולן במעון
 אם וילד בתל אביב. והיא מתארת מצב שונה לגמרי,

כ.ה. קובל: בראש העין.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

עו"ד נחמני: סליחה בראש העין שהיא מתארת מצב שונה לגמרי ממה שאת מתארת אותו כרגע. היא אומרת 'רק תקחו, היו ילדים שם ללא הורים, רק תקחו, מה צריך לחטוף ילדים שם, רק תקחו'. וזה מרמז, הכתבה הזאת, האמור בכתבה מרמז שזה בעצם היתה תופעה לא רק של מספר ילדים אלא תופעה די נפוצה שילדים בבית התינוקות הזה, ואני שוב חוזרת ואומרת לך שד"ר מנדל, כאשר הוא העיד כאן הוא אמר בית תינוקות ויצו בראש העין נפתח למטרה הזאת. לא היה לנו מה לעשות עם הילדים. שבעצם ילדים שם הגיעו ללא כתובת, רוב הילדים, לא ילד או שניים או שלושה או ארבעה, אלא רוב הילדים. מה את אומרת על זה?

גב' בן יעקב: אני רק חוזרת ואומרת מה שאני אמרתי קודם שאף ילד לא נמסר לאף אחד, רק דרך תהליך של שירות סוציאלי, עובדת סוציאלית ואני לא שמעתי על חטיפת ילדים ולא על שיש -

עו"ד נחמני: לא דיברו על חטיפה, דיברו רק תיקחו. על מסירה.

גב' בן יעקב: ואני לא שמעתי שרק, לא שמעתי דבר כזה שרק תקחו, אני לא יודעת מי אמר את זה, למה אמרו את זה. אני לא יודעת מזה שום דבר.

כ.ה. קובל: את יודעת מי החליף אותך בתפקידך בראש העין?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לא, סגרנו את ה-

כ.ה. קובל: אה את עזבת כשסגרו?

גב' בן יעקב: כן. כן. סגרנו, כן.

כ.ה. קובל: חשבתי אולי זאת אסתר גולן -

גב' בן יעקב: אסתר, לא, אני אמרתי היו עוד כמה חודשים שזה כן
 היה פתוח ואני הייתי באה רק פעם בשבוע, ואני לא זוכרת
 מי היה, ואסתר גולן לא אומר לי כלום.

כ.ה. קובל: אולי אז היא לא היתה גולן, אסתר אומר לך משהו?

גב' בן יעקב: לא, גם אסתר לא אומר לי כלום.

עו"ד נחמני: טוב, אנחנו נעשה אולי מאמץ להזמין אותה לוועדה את
 האשה הזאת.

עכשיו, את הרי ציינת כאן בשאלה שלי אם הגיעו ילדים
 מרמב"ם לאם וילד בתל אביב, שלרמב"ם היה בית תינוקות -

גב' בן יעקב: לא לרמב"ם לא, לחיפה אמרתי.

עו"ד נחמני: למה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 8 במאי 1997

גב' בן יעקב: לחיפה, כן, בחיפה היה בית תינוקות, כן. בחיפה לא של ויצו, יש שם -

עו"ד נחמני: אולי את מתכוונת לאמנה?

גב' בן יעקב: לא, היה שם גם בית ילדים שבתאי לוי, אני חושבת שהוא עדיין עוד קיים אני לא יודעת אם הם קיבלו ילדים. לא, היה גם מוסד אומנה, הוא נסגר מזמן, בנווה שאנן.

עו"ד נחמני: אמנה ושבתאי לוי, אלה שני המוסדות שהיו.

גב' בן יעקב: כן, כן, אלה שני, אבל זה לא ויצו.

עו"ד נחמני: ויצו צפת אבל היה.

גב' בן יעקב: כן, זה לא ויצו.

עו"ד נחמני: אבל ויצו צפת היה ואת אומרת שאת לא יודעת עליו.

גב' בן יעקב: אני לא ידעתי מזה, אני יודעת ויצו ירושלים אבל צפת.

עו"ד נחמני: תודה.

היו"ר: טוב סיימנו.